

Dziennik Urzędowy C 319

Unii Europejskiej

Tom 51

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

13 grudnia 2008

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści	Strona
	I <i>Rezolucje, zalecenia i opinie</i>	
	REZOLUCJE	
	Rada	
2008/C 319/01	Rezolucja Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie zdrowia i dobrej kondycji młodych ludzi	1
2008/C 319/02	Rezolucja Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie z dnia 21 listopada 2008 r. w sprawie lepszego uwzględniania poradnictwa przez całe życie w strategiach uczenia się przez całe życie	4
	ZALECENIA	
	Rada	
2008/C 319/03	Zalecenie Rady z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie mobilności młodych wolontariuszy w Unii Europejskiej	8
	IV <i>Zawiadomienia</i>	
	ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ	
	Rada	
2008/C 319/04	Konkluzje Rady dotyczące stworzenia przez Unię Europejską „znaku dziedzictwa europejskiego”	11

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści (ciąg dalszy)	Strona
2008/C 319/05	Konkluzje Rady na temat architektury: udział kultury w zrównoważonym rozwoju	13
2008/C 319/06	Konkluzje Rady z dnia 20 listopada 2008 r. dotyczące rozwoju legalnej oferty kulturalnych i kreatywnych treści w sieci oraz zapobiegania piractwu w środowisku cyfrowym i walki z tym piractwem	15
2008/C 319/07	Konkluzje Rady z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie europejskiej biblioteki cyfrowej EUROPEANA	18
2008/C 319/08	Konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie z dnia 21 listopada 2008 r. w sprawie przygotowania młodzieży na wyzwania XXI wieku: program europejskiej współpracy w dziedzinie szkolnictwa	20
Komisja		
2008/C 319/09	Kursy walutowe euro	23

V *Ogłoszenia*

PROCEDURY ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

Komisja

2008/C 319/10	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa COMP/M.5310 — Jysk Stålindustrie/Volgo-Balt) — Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	24
2008/C 319/11	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa COMP/M.5435 — Nexans/SEI/Opticable) — Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	25
2008/C 319/12	Ponowne zgłoszenie uprzednio zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.5253 — Sanofi-Aventis/Zentiva) ⁽¹⁾	26

Nota do czytelnika (patrz: wewnętrzna tylna strona okładki)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

RADA

Rezolucja Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie zdrowia i dobrej kondycji młodych ludzi

(2008/C 319/01)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ I PRZEDSTAWICIELE RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH ZEBRANI W RADZIE,

PRZYPOMINAJĄ:

- że w białej księdze Komisji z dnia 21 listopada 2001 r. zatytułowanej „Nowe impulsy dla młodzieży europejskiej” ⁽¹⁾ i zatwierdzonej przez Radę w konkluzjach z 14 lutego 2002 r. uznaje się, że zdrowie musi być traktowane jako element integracji społecznej i autonomii młodych ludzi, a także jako czynnik niezbędny do wypracowania przez nich aktywnej postawy obywatelskiej;
- w rezolucji Rady z dnia 27 czerwca 2002 r. ⁽²⁾ ustanawia się ramy współpracy europejskiej w sprawach młodzieży, a jednym z trzech aspektów tej współpracy jest uwzględnianie zagadnień dotyczących młodzieży w innych właściwych politykach europejskich; Europejski pakt na rzecz młodzieży przyjęty przez Radę Europejską na posiedzeniu w dniach
- 22–23 marca 2005 r. to jeden z instrumentów służących realizacji celów lizbońskich w zakresie wzrostu i zatrudnienia;
- w rezolucji Rady z listopada 2005 r. „w sprawie wychodzenia naprzeciw obawom młodych ludzi w Europie — wprowadzanie w życie Europejskiego Paktu na rzecz Młodzieży i wspieranie aktywnego obywatelstwa” ⁽³⁾ Rada uzgodniła, że w pracach nad zwiększeniem znaczenia zagadnień dotyczących młodzieży w innych właściwych politykach europejskich kwestię priorytetową stanowić będzie zdrowy styl życia młodych ludzi;
- w rezolucji z maja 2007 r. „Zapewnianie równości szans wszystkim młodym ludziom — pełne uczestnictwo w życiu społecznym” ⁽⁴⁾ Rada wzywa państwa członkowskie do

priorytetowego traktowania problemów młodzieży w politykach mających wpływ na jakość jej życia, w tym w polityce zdrowotnej;

- w komunikacie z września 2007 r. zatytułowanym „Działania na rzecz pełnego udziału młodych ludzi w edukacji, zatrudnieniu i społeczeństwie” ⁽⁵⁾ Komisja wzywa państwa członkowskie do podejmowania inicjatyw dotyczących zdrowia młodych ludzi;
- w konkluzjach z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie międzysektorowego podejścia do polityki na rzecz młodzieży ⁽⁶⁾ Rady odnotowuje, że od roku 2009 Komisja co trzy lata będzie sporządzała sprawozdanie UE dotyczące młodzieży;
- w konkluzjach z dnia 6 grudnia 2007 r. w sprawie białej księgi Komisji „Razem na rzecz zdrowia: strategiczne podejście dla UE na lata 2008–2013” ⁽⁷⁾ Rada zwróciła uwagę na konieczność zwrócenia uwagi na kluczowe czynniki mające wpływ na zdrowie, do których należą odżywianie, aktywność fizyczna, spożycie alkoholu, narkotyków, tytoniu i zagrożenia środowiskowe oraz uwzględnienia roli płci i podkreśliła potrzebę promowania zdrowia w warunkach życia codziennego tj. w rodzinach, w szkołach, w miejscach pracy i wypoczynku;
- w rezolucji z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie integracji społecznej młodych ludzi o mniejszych szansach ⁽⁸⁾ Rada podkreśliła, że problemy zdrowotne mogą utrudnić aktywne uczestnictwo młodych ludzi w życiu społecznym, i zachęciła państwa członkowskie i Komisję do promowania wśród młodzieży zdrowego trybu życia, z wykorzystaniem własnych strategii w dziedzinie zdrowia.

⁽¹⁾ Dok. 14441/01 — COM(2001) 681 wersja ostateczna.

⁽²⁾ Dz.U. C 168 z 13.7.2002, s. 2.

⁽³⁾ Dz.U. C 292 z 24.11.2005, s. 5.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 314 z 22.12.2007, s. 1.

⁽⁵⁾ COM(2007) 498 wersja ostateczna.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 282 z 24.11.2007, s. 16.

⁽⁷⁾ Dok. 15611/07.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 141 z 7.6.2008, s. 1.

UZNAJĄ, ŻE:

1. chociaż zdrowie młodych ludzi w Europie jako takie jest satysfakcjonujące, niektóre dziedziny pozostają obszarami szczególnego zainteresowania; należą do nich odżywianie, aktywność fizyczna, nadużywanie alkoholu, zdrowie seksualne i psychiczne;
2. należy zwrócić szczególną uwagę na propagowanie zdrowego stylu życia oraz na środki zapobiegawcze, zwłaszcza w kontekście aktywności seksualnej, nadużywania alkoholu i używania narkotyków, palenia tytoniu, zaburzeń odżywiania, otyłości, przemocy, hazardu oraz uzależnienia od technologii informacyjnych i komunikacyjnych;
3. szereg czynników związanych z warunkami życia, takimi jak ubóstwo, brak pracy, niepewność zatrudnienia, problemy mieszkaniowe, przedwczesne przerywanie kształcenia oraz dyskryminacja może stanowić zagrożenie dla zdrowia i dobrej kondycji młodych ludzi, stanowią one również dla młodych ludzi przeszkodę w korzystaniu lub uzyskaniu pełnego dostępu do środków zapobiegawczych i wysokiej jakości bezpłatnych systemów opieki zdrowotnej, co z kolei może mieć wpływ na ich zdrowie i jakość życia;
4. młodzi mężczyźni i młode kobiety stają przed różnymi wyzwaniami związanymi ze zdrowiem i dobrą kondycją, przy rozpatrywaniu zagadnień związanych ze zdrowiem młodych ludzi należy więc brać pod uwagę zagadnienia związane z płcią;
5. zdrowy rozwój zależy głównie od zdrowego otoczenia fizycznego i społecznego. Należy dokładać starań, aby poprawić jakość otoczenia, w którym żyją, pracują i kształcą się młodzi ludzie;
6. istotną rolę w zagwarantowaniu dobrej kondycji i zdrowego otoczenia młodych ludzi odgrywają rodzice, dlatego też należy podjąć działania, które będą ich wspierały.

PODKREŚLAJĄ, ŻE:

1. istnieje ścisła zależność między zdrowiem i dobrą kondycją młodych ludzi a integracją społeczną i poziomem wykształcenia;
2. należy pomagać młodym ludziom w stawianiu się bardziej odpowiedzialnymi za własne zdrowie oraz w podnoszeniu ich samooceny i zwiększaniu ich niezależności, zwłaszcza poprzez podnoszenie świadomości młodych ludzi na temat pozytywnych skutków prowadzenia zdrowego stylu życia oraz zagrożeń dla zdrowia.

ZGADZAJĄ SIĘ, ŻE:

1. dokładna wiedza o stanie zdrowia, potrzebach i oczekiwaniach młodych kobiet i mężczyzn dotyczących zdrowia, a także o odpowiednio ocenionych stosowanych praktykach, doświadczeniach i wyciąganych wnioskach jest konieczna, by przyczynić się do zagwarantowania skuteczności polityki w zakresie zdrowia młodych ludzi, a jednocześnie do lepszego zawarcia w przyjętych strategiach cech szczególnych danej grupy, z uwzględnieniem ewentualnych różnic w jej ramach (między innymi wieku, płci, miejsca zamieszkania lub

sytuacji społeczno-gospodarczej), traktując priorytetowo młodych ludzi, którzy są mniej uprzywilejowani;

2. do kwestii zdrowia i dobrej kondycji młodych ludzi należy przyjąć podejście ogólne i przekrojowe, obejmujące wszystkie właściwe dziedziny, w szczególności dotyczące systemu publicznej opieki zdrowotnej, kształcenia formalnego, uczenia się pozaformalnego, zatrudnienia i integracji społecznej, dzieci i rodziny, sportu, działań z zakresu kultury, badań naukowych, środowiska, mediów i ochrony konsumentów;
3. propagowanie aktywności fizycznej oraz zbilansowanej diety jest konieczne przy wybieraniu zdrowego stylu życia;
4. należy zwrócić szczególną uwagę na zdrowie psychiczne młodych ludzi, zwłaszcza dzięki promowaniu dobrej kondycji psychicznej, szczególnie poprzez szkoły i pracę młodzieży oraz na zapobieganie samookaleczeniom i samobójstwom;
5. polityka w zakresie zdrowia młodych ludzi musi obejmować działania publiczne prowadzone na szczeblu lokalnym, regionalnym, krajowym i europejskim i musi opierać się na szerokim partnerstwie podmiotów związanych z kształceniem formalnym oraz uczeniem się pozaformalnym i nieformalnym, pracowników służby zdrowia, partnerów gospodarczych i społecznych, a zwłaszcza stowarzyszeń młodzieżowych i mediów.

ZACHĘCAJĄ PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE DO:

1. propagowania kwestii dotyczących młodych ludzi w inicjatywach związanych ze zdrowiem oraz do wdrożenia dostosowanych, przekrojowych, należyście skoordynowanych i regularnie ocenianych środków dotyczących zdrowia młodych ludzi;
2. zaangażowania młodych ludzi oraz wszystkich podmiotów zajmujących się sprawami młodzieży w opracowywanie inicjatyw dotyczących zdrowia oraz w ich realizację, zwłaszcza dzięki działaniom w ramach kształcenia rówieśniczego;
3. zachęcania wszystkich młodych ludzi do aktywności w czasie wolnym, do aktywności kulturalnej i fizycznej;
4. uwzględniania zdrowia i dobrej kondycji młodych ludzi w programach i politykach dotyczących informacji i mediów;
5. wspierania kształcenia osób pracujących w sektorze młodzieżowym oraz członków organizacji pozarządowych zajmujących się profilaktyką, zdrowiem i dobrą kondycją młodych ludzi, podstawowym poradnictwem, opieką i wczesnym wykrywaniem problemów młodych ludzi oraz wskazywaniem im innych usług.

ZACHĘCAJĄ KOMISJĘ DO:

1. dopilnowania, by kwestie dotyczące młodzieży były uwzględniane w jej inicjatywach dotyczących zdrowia;
2. angażowania młodych ludzi oraz podmiotów zajmujących się politykami dotyczącymi młodzieży we własne działania w tym zakresie prowadzone na wszystkich szczeblach.

ZACHĘCAJĄ PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE I KOMISJĘ DO:

1. pogłębiania wiedzy i badań w tej dziedzinie oraz do ich regularnej aktualizacji, z uwzględnieniem różnic w kwestiach zdrowia i dobrej kondycji młodych ludzi w zależności między innymi od wieku, płci, miejsca zamieszkania lub sytuacji społeczno-gospodarczej, orientacji seksualnej lub niepełnosprawności;
  2. stopniowego włączania danych na temat zdrowia i dobrej kondycji do przygotowywanego co trzy lata sprawozdania Komisji dotyczącego sytuacji młodych ludzi w Europie, z wykorzystaniem dostępnych źródeł;
  3. propagowania działań informacyjnych dotyczących czynników mających wpływ na zdrowie młodych ludzi;
  4. sprzyjania wymianie dobrych wzorców w zakresie zdrowia i dobrej kondycji młodych ludzi na szczeblach lokalnym, regionalnym, krajowym i europejskim, z wykorzystaniem istniejących struktur;
  5. jak najlepszego wykorzystania możliwości stwarzanych przez istniejące polityki, programy i inne instrumenty Unii Europejskiej, zwłaszcza przez europejskie fundusze strukturalne i program „Młodzież w działaniu”, by opracowywać projekty dotyczące zdrowia i dobrej kondycji młodych ludzi;
  6. zacieśnienia partnerstwa z młodymi ludźmi i organizacjami, w których uczestniczą, podmiotami zajmującymi się młodzieżą i ze społeczeństwem obywatelskim w zakresie zdrowia młodych ludzi.
-

Rezolucja Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie z dnia 21 listopada 2008 r. w sprawie lepszego uwzględnienia poradnictwa przez całe życie w strategiach uczenia się przez całe życie

(2008/C 319/02)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ I PRZEDSTAWICIELE RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH ZEBRANI W RADZIE:

PRZYPOMINAJĄ, ŻE:

Zważywszy, że:

1. Postępująca globalizacja handlu oraz wydłużenie okresu aktywności zawodowej wymagają w coraz większym stopniu stałego dostosowywania indywidualnych umiejętności w celu lepszego przygotowania się do przewidywalnych lub koniecznych zmian i zabezpieczenia w ten sposób rozwoju kariery zawodowej.
  2. Rozszerzenie Unii Europejskiej zwiększyło potencjalną mobilność w zakresie kształcenia i szkoleń, a także na rynku pracy, stwarzając tym samym potrzebę przygotowania obywateli Unii do opracowywania własnych planów szkoleniowych oraz zawodowych w szerszym kontekście geograficznym.
  3. W życiu obywateli pojawia się coraz więcej sytuacji przejściowych: szczególnie między szkołą a kształceniem i szkoleniem zawodowym, edukacją na poziomie średnim i wyższym albo między zatrudnieniem a bezrobociem, doszkalananiem się lub wycofaniem się z rynku pracy. Poradnictwo odgrywa decydującą rolę w podejmowaniu ważnych decyzji, przed którymi stajemy przez całe życie. Może ułatwiać podejmowanie samodzielnych, ale bezpieczniejszych decyzji o przebiegu własnej kariery w warunkach panujących obecnie na rynku pracy oraz pomagać w osiągnięciu lepszej równowagi między życiem osobistym a zawodowym.
  4. Rynek pracy charakteryzuje nierównowaga między utrzymującym się bezrobociem a problemami ze znalezieniem pracowników w niektórych sektorach; poradnictwo jest sposobem na lepsze dostosowanie się do potrzeb rynku pracy.
  5. Integracja społeczna i równość szans nadal stanowią poważne wyzwania dla polityki w zakresie kształcenia, szkolenia i zatrudnienia,
1. W rezolucji Rady z dnia 28 maja 2004 r. ⁽¹⁾ w sprawie wzmocnienia polityk, systemów i praktyk stosowanych w dziedzinie poradnictwa przez całe życie określono główne cele polityki w zakresie poradnictwa przez całe życie dla wszystkich obywateli Unii Europejskiej.
  2. W zaleceniu Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie kompetencji kluczowych w procesie uczenia się przez całe życie ⁽²⁾ podkreślono — nawiązując do niektórych kluczowych kompetencji — że zdolność wyszukiwania możliwości kształcenia i szkolenia się oraz dostępnego poradnictwa i wsparcia ma zasadnicze znaczenie dla rozwoju osobistego i zawodowego oraz dla integracji społecznej.
  3. W rezolucji Rady z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie nowych umiejętności w nowych miejscach pracy ⁽³⁾ wezwano państwa członkowskie i Komisję do przygotowania pracowników do podejmowania zatrudnienia w nowych miejscach pracy w społeczeństwie opartym na wiedzy, dzięki usługom poradnictwa zawodowego pozwalającym osobom poszukującym pracy określić zestawy kompetencji, jakie są konieczne do podjęcia zatrudnienia w nowych miejscach pracy w sektorach, w których istnieje niedobór kwalifikacji.
  4. We wspólnym sprawozdaniu 2008 Rady i Komisji z postępow w realizacji programu prac „Uczenie się przez całe życie dla wiedzy, kreatywności i innowacyjności” ⁽⁴⁾ zauważono, że należy zwrócić „szczególną uwagę na poradnictwo przez całe życie”.
  5. Konkluzje Rady z dnia 25 maja 2007 r. w sprawie spójnych ram wskaźników i poziomów odniesienia na potrzeby monitorowania postępów w realizacji celów lizbońskich w dziedzinie kształcenia i szkolenia ⁽⁵⁾ stanowią ważne narzędzie pozwalające ocenić stan realizacji celów określonych w strategii lizbońskiej, i jako takie mogą służyć śledzeniu postępów państw członkowskich w zakresie poradnictwa zawodowego w ramach ich strategii uczenia się przez całe życie.

POTWIERDZAJĄ:

definicję poradnictwa zawodowego jako stałego procesu, który pozwala obywatelom, niezależnie od ich wieku i w każdym momencie ich życia, określić swoje umiejętności, kompetencje i zainteresowania, podejmować decyzje w zakresie kształcenia, szkolenia i zatrudnienia oraz kierować swoim życiem osobistym w trakcie kształcenia, szkolenia, pracy i w innych sytuacjach, w których możliwe jest nabycie lub wykorzystanie tych umiejętności i kompetencji. Poradnictwo obejmuje prowadzone indywidualnie i zbiorowo działania w zakresie informowania, doradztwa, oceny kompetencji, wsparcia oraz nauczania umiejętności niezbędnych do podejmowania decyzji i kierowania własną karierą.

6. Zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie ustanowienia europejskich ram kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie ⁽⁶⁾ ustanawia wspólne ramy odniesienia, które mają służyć jako instrument przełożenia w różnych systemach kwalifikacji i ich poziomach. Powinny one ułatwić mobilność osób aktywnych zawodowo oraz włączyć poradnictwo do polityk i praktyk państw członkowskich w zakresie kształcenia i zatrudnienia.

⁽¹⁾ Dok. 9286/04.

⁽²⁾ Dz.U. L 394 z 30.12.2006, s. 10.

⁽³⁾ Dz.U. C 290 z 4.12.2007, s. 1.

⁽⁴⁾ Dok. 5723/08.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 313 z 21.12.2007, s. 13.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 111 z 6.5.2008, s. 1.

7. W konkluzjach Rady z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie uczenia się dorosłych⁽¹⁾ zwrócono uwagę na korzyści gospodarcze, społeczne i osobiste, jakie może przynieść położenie większego nacisku na kształcenie i szkolenie dorosłych, oraz podkreślono, że do władz publicznych należy ustanowienie wysokiej jakości systemów informacji i poradnictwa, bardziej dostosowanych do potrzeb poszczególnych osób, aby pomagać im, na równych zasadach, w stawianiu się coraz aktywniejszymi i niezależnymi w kształceniu i szkoleniu.

ODNOTOWUJĄ, ŻE:

1. W ostatnich sprawozdaniach oceniających, szczególnie w sprawozdaniu Europejskiego Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego (CEDEFOP) z 2008 roku w sprawie wdrożenia rezolucji z 2004 roku, podkreśla się, że pomimo dokonanych postępów należy kontynuować starania na rzecz zapewnienia lepszej jakości usług poradnictwa zawodowego i wyrównania dostępu do tych usług przez dostosowanie ich do ambicji i potrzeb obywateli, oraz na rzecz koordynacji i ustanawiania partnerstw między istniejącymi ofertami usług.
2. W 2007 roku państwa członkowskie stworzyły europejską sieć na rzecz rozwoju polityk w zakresie poradnictwa przez całe życie (ELGPN) obejmującą przedstawicieli każdego państwa członkowskiego, które zdecydowało się do niej przystąpić; sieć ta daje państwom członkowskim większe możliwości wzajemnego uczenia się i współpracy na rzecz opracowywania polityk, systemów i praktyk w zakresie poradnictwa przez całe życie.
3. Konieczne jest uporządkowanie priorytetów w zakresie realizacji polityki dotyczącej aktywnego poradnictwa w ramach krajowych strategii uczenia się przez całe życie. Powinno się przyporządkować tym priorytetom działania oraz wykorzystać europejskie instrumenty i narzędzia.

ZWRACAJĄ SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, BY:

- zwiększyły rolę poradnictwa przez całe życie w ramach krajowych strategii uczenia się przez całe życie zgodnie ze strategią lizbońską oraz strategicznymi ramami współpracy europejskiej w dziedzinie kształcenia i szkolenia;
- w stosownych przypadkach dokonywały przeglądów polityki i praktyk w zakresie poradnictwa na szczeblu krajowym;
- stosowały podane niżej zasady przewodnie (szczegółowo opisane w części „Obszary priorytetowe” w załączniku do niniejszego dokumentu) zgodnie z krajowymi uwarunkowaniami i prawodawstwem, mając na celu wspieranie obywateli w sytuacjach przejściowych dotyczących życiowej kariery:
  1. sprzyjanie zdobywaniu przez całe życie umiejętności kierowania swoją karierą;

2. ułatwianie wszystkim obywatelom dostępu do usług poradnictwa;
  3. stworzenie systemu zapewniania jakości usług poradnictwa;
  4. zachęcanie do koordynacji i współpracy różnych podmiotów na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym;
- wykorzystywały możliwości oferowane przez program „Uczenie się przez całe życie” i europejskie fundusze strukturalne, zgodnie z priorytetami państw członkowskich.

ZWRACAJĄ SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH I KOMISJI, BY W RAMACH WŁASNYCH KOMPETENCJI:

1. zacieśniły współpracę europejską w dziedzinie poradnictwa przez całe życie, w szczególności za pośrednictwem europejskiej sieci na rzecz rozwoju polityk w zakresie poradnictwa przez całe życie (ELGPN), przy wsparciu programu „Uczenie się przez całe życie”, oraz w powiązaniu z CEDEFOP;

w szczególności:

- ułatwiły wymianę informacji między państwami członkowskimi na temat ich polityk, praktyk i sposobu ich oceniania, tak by możliwe było czerpanie korzyści z udanych przedsięwzięć w innych państwach;
  - monitorowały realizację na szczeblu krajowym i europejskim działań w obszarach priorytetowych określonych w niniejszej rezolucji za pomocą ankiet, badań, sprawozdań, działań w zakresie uczenia się partnerskiego, w tym studiów przypadku i konferencji na szczeblu europejskim;
  - zachęcały do zwiększenia spójności i powiązania poradnictwa przez całe życie z różnymi obszarami polityk europejskich, szczególnie polityk w zakresie zatrudnienia i integracji społecznej;
  - rozważyły, czy na szczeblu europejskim można wypracować politykę, która byłaby w większym stopniu oparta na konkretnych danych.
2. dostarczyły obywatelom i podmiotom zajmującym się poradnictwem wiarygodne zasoby informacyjne obejmujące systemy kształcenia i szkolenia oraz usługi poradnictwa zawodowego we wszystkich państwach członkowskich, szczególnie za pośrednictwem sieci Euroguidance;
  3. promowały rozwój poradnictwa przez całe życie wśród państw trzecich, zgodnie z czterema obszarami priorytetowymi określonymi w rezolucji, szczególnie w ramach działań Europejskiej Fundacji Kształcenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 140 z 6.6.2008, s. 20.

ZAŁĄCZNIK

OBSZARY PRIORYTETOWE

OBSZAR PRIORYTETOWY 1: SPRZYJANIE ZDOBYWANIU PRZEZ CAŁE ŻYCIE UMIEJĘTNOŚCI KIEROWANIA WŁASNĄ KARIERĄ

Umiejętność kierowania własną karierą jest kluczowa, gdyż umożliwia decydowanie o przebiegu własnego nauczania, szkolenia, integracji i kariery zawodowej. Umiejętność ta, którą należy podtrzymywać przez całe życie, obejmuje kluczowe kompetencje, m.in. na umiejętność uczenia się, kompetencje społeczne i obywatelskie — w tym zdolność rozumienia innych kultur — oraz ducha inicjatywy i przedsiębiorczości. Umiejętność kierowania własną karierą, szczególnie w sytuacjach przejściowych, polega na:

- zdobywaniu wiedzy o środowisku gospodarczym, przedsiębiorstwach i zawodach,
- zdolności do samooceny, znajomości samego siebie, umiejętności opisanie kompetencji nabytych w ramach uczenia się formalnego, nieformalnego i pozaformalnego,
- zapoznaniu się z systemami kształcenia, szkolenia i zdobywania kwalifikacji.

Aby osiągnąć postępy w tym obszarze, państwa członkowskie powinny, w zależności od własnych uwarunkowań, rozważyć:

- włączenie tych działań z zakresu nauczania i uczenia się, które sprzyjają rozwojowi umiejętności kierowania własną karierą, do programów nauczania w szkołach ogólnokształcących, zawodowych i wyższych,
- przygotowanie nauczycieli i instruktorów do prowadzenia takich działań i wspieranie ich w tym zadaniu,
- zachęcanie rodziców do zapoznania się z kwestiami poradnictwa,
- większe zaangażowanie w tę dziedzinę organizacji społeczeństwa obywatelskiego i partnerów społecznych,
- ułatwianie dostępu do informacji na temat możliwości szkolenia, ich powiązań z zawodami oraz na temat przewidywanego zapotrzebowania na kompetencje na danym obszarze,
- uwzględnianie w programach szkoleń dla dorosłych umiejętności kierowania własną karierą,
- włączenie poradnictwa zawodowego do celów realizowanych przez szkoły, placówki kształcenia i szkolenia zawodowego i szkolnictwa wyższego. Należy szczególnie uwzględnić integrację zawodową i funkcjonowanie rynku pracy na szczeblu lokalnym, krajowym i europejskim.

OBSZAR PRIORYTETOWY 2: UŁATWIENIE WSZYSTKIM OBYWATELOM DOSTĘPU DO USŁUG PORADNICTWA

Usługi poradnictwa — jako usługi świadczone w interesie ogólnym — powinny być dostępne dla wszystkich obywateli, bez względu na zakres posiadanej przez nich wiedzy i początkowych umiejętności, oraz powinny być przystępne i stosowne do potrzeb. Należy dołożyć szczególnych starań, aby poprawić dostęp do tych usług grupom defaworyzowanym i osobom specjalnej troski.

Aby osiągnąć postępy w tym obszarze, państwa członkowskie powinny, w zależności od własnych uwarunkowań, rozważyć:

- aktywne promowanie usług poradnictwa wśród obywateli i lepsze wyeksponowanie tych usług za pomocą wszelkich możliwych środków informacji i komunikacji,
- zaproponowanie czytelnej oferty przystępnych usług zaprojektowanej na podstawie oceny ambicji i potrzeb obywateli z uwzględnieniem ich warunków życia i pracy,
- zapewnianie obywatelom pomocy w potwierdzaniu i uznawaniu na rynku pracy umiejętności nabytych w ramach uczenia się formalnego, pozaformalnego i nieformalnego, aby zabezpieczyć ich zatrudnienie i utrzymać ich szanse na rynku pracy, szczególnie w drugiej części kariery,
- sprzyjanie swobodnemu dostępowi do zasobów dokumentacji, pomocy w wyszukiwaniu informacji, indywidualnemu doradztwu oraz ponoszeniu kosztów przez instytucje.

OBSZAR PRIORYTETOWY 3: STWORZENIE SYSTEMU ZAPEWNIANIA JAKOŚCI USŁUG PORADNICTWA

Rozwój wysokiej jakości usług poradnictwa jest wspólnym celem państw członkowskich.

Aby osiągnąć postępy w tym obszarze, państwa członkowskie powinny, w zależności od własnych uwarunkowań, rozważyć:

- poprawę jakości życia i zagwarantowanie obiektywności informacji i doradztwa na temat kariery zawodowej, z uwzględnieniem oczekiwań użytkowników i faktycznej sytuacji na rynku pracy,
- dopilnowanie, by sposób przekazywania tych informacji, jak również doradztwo i wsparcie były dostosowane do różnych grup odbiorców,
- opracowywanie sposobów prognozy poszukiwanych zawodów i kompetencji, zarówno na podstawie informacji krajowych, jak i wspólnych informacji, którymi dysponuje Unia Europejska, a w szczególności na podstawie danych Europejskiego Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego (CEDEFOP),

- powiązanie informacji o ofertach szkolenia i funkcjonowaniu rynku pracy z uwarunkowaniami lokalnymi,
- zwiększanie — m.in. dzięki kształceniu ogólnemu i zawodowemu — profesjonalizmu personelu świadczącego usługi poradnictwa i propagowanie jego kompetencji i umiejętności, szczególnie w zakresie informowania, doradztwa i wsparcia, tak by lepiej odpowiadał on na potrzeby i oczekiwania obywateli i decydentów politycznych,
- mierzenie skuteczności poradnictwa dzięki gromadzeniu w stosownych przypadkach wiarygodnych danych dotyczących zarówno postrzegania tych usług przez odbiorców, jak i korzyści uzyskiwanych w średnim okresie dzięki tym usługom,
- stworzenie norm jakości usług poradnictwa, które określają ich ofertę oraz dotyczą zarówno celów i wyników osiągniętych przez beneficjenta, jak i stosowanych metod i procedur.

OBSZAR PRIORYTETOWY 4: ZACHĘCANIE DO KOORDYNACJI I WSPÓŁPRACY RÓŻNYCH PODMIOTÓW NA SZCZEBLU KRAJOWYM, REGIONALNYM I LOKALNYM;

Poradnictwo skierowane jest do różnych grup w społeczeństwie: uczniów, studentów, osób poszukujących pracy, osób szkolących się zawodowo i osób zatrudnionych, które to grupy wymagają zróżnicowanych systemów. Należy wprowadzić większą komplementarność i koordynację między różnymi obszarami, organizując współpracę między krajowymi i lokalnymi władzami publicznymi, przedsiębiorcami, odpowiednimi agencjami, partnerami społecznymi i społecznościami lokalnymi, aby poprawić skuteczność sieci informacyjnych dostępnych dla wszystkich obywateli chcących skorzystać z usług poradnictwa.

Aby osiągnąć postępy w tym obszarze, państwa członkowskie powinny, w zależności od własnych uwarunkowań, rozważyć:

- opracowanie trwałych i skutecznych krajowych i regionalnych mechanizmów koordynacji i współpracy między głównymi podmiotami zajmującymi się poradnictwem przez całe życie,
  - ułatwienie takiej koordynacji i współpracy przez włączenie aspektu związanego z poradnictwem do krajowych strategii uczenia się przez całe życie i do strategii dotyczącej rynku pracy, zgodnie z koncepcją przyjętą przez poszczególne państwa członkowskie,
  - wspieranie polityki partnerskiej i tworzenie lokalnych sieci usług poradnictwa przez całe życie, w tym dzięki łączeniu usług wszędzie tam, gdzie zostanie to uznane za skuteczne i ułatwi dostęp użytkownikom,
  - tworzenie wspólnej kultury, m.in. dzięki zapewnianiu jakości, w ramach różnych służb na szczeblu lokalnym, regionalnym i krajowym.
-

ZALECENIA

RADA

ZALECENIE RADY

z dnia 20 listopada 2008 r.

w sprawie mobilności młodych wolontariuszy w Unii Europejskiej

(2008/C 319/03)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 149 ust. 4,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. Mobilność młodych wolontariuszy stanowi integralny element swobody przemieszczania się obywateli chronionej art. 18 Traktatu.
2. Wspólnota może podejmować działania, które — wspierając współpracę podmiotów organizujących wolontariat — promują mobilność młodych wolontariuszy, zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze zalecenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
3. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie ⁽¹⁾ oraz związane z nim przepisy mówią jedynie o wolontariuszach ubezpieczonych na mocy krajowego prawa o zabezpieczeniach, a zatem kwestie związane z ochroną socjalną mogą czasem zniechęcać do zaangażowania się w wolontariat w innym państwie członkowskim.
4. W zaleceniu 2001/613/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 lipca 2001 r. w sprawie mobilności studentów, osób odbywających szkolenia, wolontariuszy, nauczycieli i prowadzących szkolenia w obrębie Wspólnoty ⁽²⁾ zwrócono się do państw członkowskich o podjęcie właściwych — ich zdaniem — działań w ramach ich prawa krajowego, zgodnych z prawem wspólnotowym, aby zapewnić, by wolontariusze i ich rodziny nie

byli dyskryminowani na skutek odpowiednich polityk ochrony socjalnej, takich jak opieka zdrowotna i społeczna, co mogłoby ograniczać ich mobilność.

5. Problematykę wolontariuszy poruszają zalecenie 2001/613/WE oraz zalecenie 2006/961/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie mobilności transnarodowej we Wspólnocie w celach edukacji i szkolenia: Europejska karta na rzecz jakości mobilności ⁽³⁾.
6. Dyrektywa Rady 2004/114/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie warunków przyjmowania obywateli państw trzecich w celu odbywania studiów, udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu bez wynagrodzenia lub wolontariacie ⁽⁴⁾ przewiduje możliwość wydawania specjalnych dokumentów pobytowych obywatelom państw trzecich, którzy składają wniosek o przyjęcie na terytorium państwa członkowskiego, po to by zaangażować się w wolontariat.
7. W rezolucji Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie z dnia 15 listopada 2004 r. w sprawie wspólnych celów dotyczących działań młodzieży w ramach wolontariatu oraz w rezolucji Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie realizacji wspólnych celów dotyczących działań młodzieży w ramach wolontariatu ⁽⁵⁾ określono wspólne cele wolontariatu młodzieży, zaproponowano wymianę sprawdzonych rozwiązań i podjęcie wzajemnego kształcenia, by skuteczniej te cele realizować, oraz zwrócono się do państw członkowskich o rozważenie, jak w praktyczny sposób mierzyć postępy prac. W drugiej ze wspomnianych rezolucji zwrócono się również do Komisji o przedstawienie kolejnych propozycji służących promowaniu i uznawaniu wolontariatu młodzieży.

⁽¹⁾ Dz.U. L 149 z 5.7.1971, s. 2.⁽²⁾ Dz.U. L 215 z 9.8.2001, s. 30.⁽³⁾ Dz.U. L 394 z 30.12.2006, s. 5.⁽⁴⁾ Dz.U. L 375 z 23.12.2004, s. 12.⁽⁵⁾ Dz.U. C 241 z 20.9.2008, s. 1.

8. W kwietniu 2008 r. Parlament Europejski przyjął sprawozdanie pt. „Rola wolontariatu w kształtowaniu spójności gospodarczej i społecznej”, w którym zachęca państwa członkowskie oraz władze regionalne i lokalne, by doceniły wagę wolontariatu w promowaniu spójności społecznej i gospodarczej, oraz zalecił propagowanie transgranicznych przedsięwzięć wolontarystycznych.

UZNAJE, ŻE:

1. W niniejszym zaleceniu transgraniczny wolontariat rozumiany jest następująco: jest otwarty dla wszystkich młodych ludzi; jest podejmowany przez nich dobrowolnie, w ogólnym interesie, na określony czas, w jasno określonych ramach i w państwie innym niż państwo stałego pobytu; jest wykonywany bezpłatnie albo w zamian za symboliczną opłatę lub za pokrycie wydatków. Wolontariat nie powinien mieć negatywnego wpływu na potencjalne lub istniejące płatne zatrudnienie ani nie powinien być postrzegany jako jego substytut.
2. Wolontariat to wartościowe doświadczenie nabywane w pozaformalnym i nieformalnym kontekście edukacyjnym; poszerza ono umiejętności i kompetencje zawodowe młodych ludzi, zwiększa ich szanse na zatrudnienie, wzmacnia w nich poczucie solidarności, rozwija umiejętności społeczne, ułatwia integrację społeczną, a także sprzyja aktywności obywatelskiej.
3. W całej Europie przedstawiciele społeczeństwa obywatelskiego oraz organy władzy publicznej organizują wiele różnorodnych form wolontariatu. Działania takie należy chronić i rozwijać, a ich organizatorom ułatwiać wzajemną współpracę.
4. Transgraniczna mobilność w Europie może stać się ważnym narzędziem w upowszechnianiu edukacji, zatrudnienia i spójności regionalnej i społecznej, może również sprzyjać wzajemnemu zrozumieniu i zachęcać do aktywnego uczestnictwa w życiu społecznym. Dotyczy to zwłaszcza młodych ludzi, od których na rynku pracy coraz częściej oczekuje się umiejętności adaptacyjnych i elastyczności.
5. Społeczności lokalne przyjmujące młodych wolontariuszy czerpią ogromne korzyści z ich działań, które wiążą się z różnorodnymi dziedzinami, np. z promowaniem integracji społecznej, ochroną dziedzictwa kulturowego, pogłębianiem solidarności międzypokoleniowej czy ochroną środowiska. Jednocześnie działania takie zwiększają różnorodność kulturową tych społeczności.
6. Wolontariat był priorytetem otwartej metody koordynacji w dziedzinie polityki młodzieżowej, dzięki czemu udało się już wskazać bardzo wiele dobrych rozwiązań. Mianowicie młodzi ludzie mogli się angażować w wolontariat w rozmaitych dziedzinach dzięki akcji pod nazwą wolontariat europejski (EVS), objętej od 1996 roku unijnym programem „Młodzież”. Aktualny program „Młodzież w działaniu” kładzie na tę akcję większy nacisk.
7. Mimo wspomnianych starań wciąż mogą występować przeszkody, które utrudniają transgraniczną mobilność młodych wolontariuszy w Europie, i dlatego niniejsze zalecenie ma przede wszystkim stworzyć ramy, które — w zróżnicowa-

nych warunkach krajowych — pozwolą państwom członkowskim zacieśnić współpracę.

8. Lepsza współpraca między organizatorami wolontariatu z różnych krajów oraz częstsza wymiana informacji mogą zachęcić wszystkich młodych Europejczyków bez względu na obywatelstwo do większego zaangażowania w wolontariat w krajach trzecich.
9. Szczególną uwagę należy zwrócić na młodzież o mniejszych szansach, ponieważ wolontariat to dla niej wyjątkowo cenna możliwość mobilności; bez wolontariatu może ona odnieść mniejsze korzyści z programów mobilności lub nie odnieść ich wcale.

NINIEJSZYM ZALECA, ABY PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE:

- A. Promowały mobilność młodych wolontariuszy w Europie, zapewniając lepsze warunki współpracy organizatorom wolontariatu z różnych krajów — bez względu na to, czy są to przedstawiciele społeczeństwa obywatelskiego czy też organy publiczne — tak by każdy młody człowiek mógł zaangażować się w wolontariat w Europie, jeżeli ma takie życzenie.
- B. Ułatwiały w tym celu realizację poniższych postulatów, odpowiednio uwzględniając krajowe przepisy ramowe i ustawodawstwo w dziedzinie wolontariatu i swoje ogólne priorytety krajowe, możliwości lokalne oraz system wydatków publicznych:
  - 1) zwiększanie poziomu wiedzy o wolontariacie dostępnym na własnym terytorium i przekazywanie tych informacji Komisji Europejskiej, by mogła je dalej upowszechniać;
  - 2) zapewnianie młodzieży oraz osobom zaangażowanym w pracę z młodzieżą i w pracę organizacji młodzieżowych łatwego dostępu do informacji o możliwościach zaangażowania się w wolontariat za granicą;
  - 3) udostępnianie wszystkim stosownym podmiotom informacji o prawach i możliwościach, które wynikają z obowiązujących europejskich i krajowych przepisów na temat transgranicznego wolontariatu;
  - 4) propagowanie wymiany informacji z innymi państwami członkowskimi o możliwościach zaangażowania się w wolontariat oraz propagowanie uproszczenia mających zastosowanie procedur, aby ułatwić młodym wolontariuszom z państw członkowskich uczestnictwo w wolontariacie w innym państwie członkowskim;
  - 5) przyjęcie w stosownych przypadkach elastycznego podejścia do tworzenia nowych możliwości transgranicznego wolontariatu w Europie, na przykład poprzez następujące działania:
    - wspieranie rozwoju projektów przewidujących goszczenie wolontariuszy z zagranicy;
    - wspieranie tworzenia dla młodych europejskich wolontariuszy punktów kontaktowych, połączonych — jeśli to możliwe — z narodowymi agencjami ds. programu „Młodzież w działaniu”;

- promowanie istniejących mechanizmów europejskich, które mogą sprzyjać mobilności młodzieży, takich jak np. karty mobilności;
  - promowanie transgranicznej mobilności osób zaangażowanych w pracę z młodzieżą i w pracę organizacji młodzieżowych;
  - wspieranie opracowywania informacji i szkoleń na temat transgranicznego wolontariatu młodzieży skierowanych do osób zaangażowanych w pracę z młodzieżą i w pracę organizacji młodzieżowych, do władz lokalnych i służb społecznych;
- 6) poszerzanie wśród młodzieży świadomości, jak ważne są kompetencje międzykulturowe i nauka języków, co pozwoli zmniejszyć bariery w transgranicznej mobilności młodzieży;
  - 7) zachęcanie organizatorów wolontariatu do wypracowania metod samooceny — z uwzględnieniem doświadczeń wolontariatu europejskiego — po to by dać wolontariuszom pewność co do jakości transgranicznego wolontariatu, w którym uczestniczą;
  - 8) zachęcanie organizatorów w państwach członkowskich wysyłających wolontariuszy i przyjmujących wolontariuszy do współpracy w celu zapewnienia ochrony młodym wolontariuszom i usługobiorcom. Chodzi m. in. dostateczne informacje o wolontariacie, jego organizatorach i o wolontariuszu, tak by obie strony mogły świadomie zdecydować, czy działalność jest odpowiednia, i spełnić wszelkie wymogi prawne;
  - 9) dalsze analizowanie odpowiednich przepisów o ochronie socjalnej — na odpowiednich istniejących forach unijnych — po to by w pełni wykorzystać możliwości stwarzane przez prawo UE i prawo krajowe;
  - 10) dążenie do tego, by efekty uczenia się uzyskane podczas wolontariatu były odpowiednio uznawane — zgodnie z przepisami wspólnotowymi i odpowiednimi krajowymi systemami lub przepisami ramowymi o kwalifikacjach, jeżeli takie obowiązują;
- 11) promowanie unijnych instrumentów, takich jak Euro-pass, Youthpass czy europejskie ramy kwalifikacji, które mogą ułatwić transgraniczny wolontariat, gdyż zapewniają przejrzystość kwalifikacji;
  - 12) zwrócenie szczególnej uwagi na młodzież o mniejszych szansach, po to by ułatwić jej dostęp do wolontariatu, a zwłaszcza do wolontariatu transgranicznego;
- NINIEJSZYM POPIERA WYRAŻONY PRZEZ KOMISJĘ ZAMIAR, BY:
- 1) wspierać państwa członkowskie w realizacji powyższych zadań za pomocą unijnych struktur współpracy w dziedzinie polityki młodzieżowej, a zwłaszcza otwartej metody koordynacji oraz programu „Młodzież w działaniu”;
  - 2) w porozumieniu z państwami członkowskimi zachęcać do wymiany informacji i doświadczeń związanych ze współpracą organizatorów wolontariatu z różnych krajów — bez względu na to, czy są to przedstawiciele społeczeństwa obywatelskiego czy organy publiczne — oraz by organizować taką wymianę;
  - 3) stworzyć europejski portal młodych wolontariuszy poświęcony wolontariatowi, oparty na krajowych portalach poświęconych wolontariatowi młodzieży, na bazach danych lub na określonych witrynach internetowych, jeżeli takie istnieją;
  - 4) po czterech latach od przyjęcia niniejszego zalecenia przedłożyć Radzie sprawozdanie, w celu określenia, czy zaproponowane działania są skuteczne i czy należy podjąć dalsze działania.
- Sporządzono w Brukseli, dnia 20 listopada 2008 r.

IV

(Zawiadomienia)

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

RADA

Konkluzje Rady dotyczące stworzenia przez Unię Europejską „znaku dziedzictwa europejskiego”

(2008/C 319/04)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

ODNOSZĄC SIĘ

- do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską,
- do rezolucji Rady z dnia 16 listopada 2007 r. ⁽¹⁾ dotyczącej europejskiego planu działań na rzecz kultury oraz konkluzji Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie planu prac w dziedzinie kultury na lata 2008–2010 ⁽²⁾, których jednym z celów jest propagowanie dziedzictwa kulturowego,

PRZYJMUJĄC Z ZAINTERESOWANIEM

- komunikat Komisji z dnia 10 maja 2007 r. dotyczący europejskiej agendy kultury w dobie globalizacji świata ⁽³⁾,
- a także rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 10 kwietnia 2008 r. w sprawie europejskiej agendy kultury w dobie globalizacji ⁽⁴⁾, w której Parlament Europejski opowiada się za „utworzeniem znaku dziedzictwa europejskiego, które miałyby na celu podkreślanie europejskiego wymiaru dóbr kultury, zabytków, obiektów i miejsc pamięci, które są świadectwem historii i dziedzictwa Europy”,

UWZGLĘDNIAJĄC

- międzyrządowy projekt „znak dziedzictwa europejskiego”, zapoczątkowany w Granadzie w kwietniu 2006 r. przez kilka państw członkowskich,

PODKREŚLAJĄC W SZCZEGÓLNOŚCI

- znaczenie wyczerpania młodzieży na wspólne dziedzictwo kulturowe, a zatem konieczność ułatwienia jej dostępu do europejskiego dziedzictwa kulturowego,

1. UWAŻA, ŻE UTWORZENIE PRZEZ UNIĘ EUROPEJSKĄ „ZNAKU DZIEDZICTWA EUROPEJSKIEGO”,

a) którego celem jest podkreślenie w sposób konkretny wspólnej historii Europy dzięki wyróżnieniu i nadaniu odpowiedniej rangi dziedzictwu kulturowemu o znaczeniu europejskim,

b) mogłoby przyczynić się:

— do nadania odpowiedniej rangi dziedzictwu państw członkowskich i wspólnemu dziedzictwu kulturowemu, oraz do ich większego oddziaływania,

— do zwiększenia wiedzy i przywiązania obywateli do ich wspólnego, lecz różnorodnego dziedzictwa kulturowego i do ich historii,

— do ekonomicznej atrakcyjności i do trwałego rozwoju obszarów, zwłaszcza dzięki turystyce kulturalnej,

— do edukacji artystycznej, kulturalnej i historycznej oraz — dzięki temu — do pogłębienia dialogu międzykulturowego, zwłaszcza między ludźmi młodymi,

— do dzielenia się doświadczeniami i do wymiany dobrych praktyk w całej Europie w zakresie nadawania odpowiedniej rangi dziedzictwu kulturowemu,

— bardziej ogólnie, do krzewienia wartości demokratycznych i praw człowieka, na których opiera się integracja europejska i europejskie obywatelstwo,

⁽¹⁾ Dz.U. C 287 z 29.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. C 143 z 10.6.2008, s. 9.⁽³⁾ COM(2007) 242 wersja ostateczna — dok. 9496/07.⁽⁴⁾ 2007/2211(INI).

2. UZNAJE, ŻE „ZNAK DZIEDZICTWA EUROPEJSKIEGO” UNII EUROPEJSKIEJ POWINIEN BYĆ PRZYZNAWANY NA PODSTAWIE WSPÓLNYCH JASNYCH I PRZEJRZYSTYCH KRYTERIÓW:

- a) do tego znaku kwalifikować by się mogły:
- zabytki, stanowiska naturalne i miejskie, krajobrazy kulturowe oraz miejsca pamięci, a także dobra kultury i dziedzictwo niematerialne, jeżeli jest związane z danym miejscem, w tym również dziedzictwo współczesne — zwane dalej „stanowiskiem” ⁽¹⁾,
  - pod warunkiem że przez swój charakter transgraniczny lub ogólnoeuropejski są one świadectwem historii, wspólnych wartości lub dziedzictwa kultury europejskiej, w szczególności integracji europejskiej,
- b) kandydatury do znaku powinny stanowić długofalowe projekty, z którymi wiązałyby się:
- promowanie europejskiego wymiaru stanowiska: jego miejsca i roli w historii Europy, prądów kulturowych, artystycznych, naukowych i technicznych, osobowości i wydarzeń związanych z danym stanowiskiem mającym duże znaczenie dla historii Europy i integracji europejskiej itp.,
  - nadanie odpowiedniej rangi stanowisku, na przykład przez organizację działań edukacyjnych, artystycznych, kulturalnych i naukowych w różnych formach (wydarzenia, festiwale, artyści rezydenci itp.),
  - zapewnienie dobrego zarządzania stanowiskiem,
  - czuwanie nad jakością dostępu: polityka jak największej dostępności do stanowiska, promocja wielojęzyczności itp.,
  - zwrócenie szczególnej uwagi na młodych ludzi, zwłaszcza przez przyznanie im dostępu do stanowiska na uprzywilejowanych warunkach,
  - zwiększenie widoczności i atrakcyjności stanowiska na skalę europejską: odpowiednie oznakowanie, wykorzystanie nowych technologii itp.,
  - uczestnictwo w działaniach sieci stanowisk opatrzonego znakiem, ewentualnie w ramach grup zajmujących się konkretnymi zagadnieniami dziedzictwa europejskiego, lub obrazujących wspólny aspekt historii Europy,

3. UWAŻA, ŻE

- a) państwa członkowskie uczestniczyłyby w tej inicjatywie na zasadzie dobrowolności;
- b) projekt powinien opierać się na następujących zasadach:
- regularna procedura wyboru, oparta na wspólnych jasnych i przejrzystych kryteriach, przeprowadzana najpierw na szczeblu krajowym, a w kolejnym etapie na szczeblu europejskim, z uwzględnieniem poziomu kandydatur i dotycząca za każdym razem rozsądnej i reprezentatywnej liczby stanowisk,
  - elastyczne i proste warunki zarządzania, zgodne z zasadą pomocniczości,
  - realizacja w poszanowaniu kryteriów wymienionych w punkcie 2 niniejszych konkluzji, synergiczna z istniejącymi projektami, takimi jak lista dziedzictwa światowego UNESCO i „europejskie szlaki kultury” Rady Europy, i uzupełniająca je, a także zgodna z podejściem uzgodnionym w zakresie informowania o stanowiskach opatrzonego znakiem;
- c) projekt mógłby korzystać z obowiązujących sposobów finansowania we Wspólnocie, bez uszczerbku dla strategii wsparcia prowadzonych przez każde państwo członkowskie;
- d) inicjatywa ta mogłaby być również otwarta dla krajów trzecich uczestniczących w programie Kultura UE;
- e) jakość marki „dziedzictwa europejskiego” zależałaby od zgodności z wymogami obowiązującymi stanowiska opatrzone znakiem i mogłaby podlegać okresowym przeglądom;
- f) należałoby uwzględnić stanowiska już opatrzone znakiem w ramach projektu międzyrządowego „znak dziedzictwa europejskiego” oraz zdefiniować ich status;

4. ZACHĘCA KOMISJĘ, aby:

- przedstawiła Radzie w rozsądnym czasie i z uwzględnieniem niniejszych konkluzji odpowiedni wniosek dotyczący stworzenia przez Unię Europejską „znaku dziedzictwa europejskiego” i określający uwarunkowania praktyczne odnośnie do realizacji tego projektu.

⁽¹⁾ Rada odnosi się do definicji powszechnie przyjętych w prawie międzynarodowym lub europejskim (Konwencja UNESCO o środkach zakazu i profilaktyki w nielegalnym przywozie, wywozie i przeniesieniu prawa własności do własności kulturalnych z dnia 14 listopada 1970 r.; Konwencja UNESCO o ochronie światowego dziedzictwa kulturowego i przyrodniczego z dnia 16 listopada 1972 r.; Konwencja UNESCO o ochronie niematerialnego dziedzictwa kulturowego z dnia 17 października 2003 r.; Europejska konwencja krajobrazowa z dnia 20 października 2000 r.)

Konkluzje Rady na temat architektury: udział kultury w zrównoważonym rozwoju

(2008/C 319/05)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

1. POWOŁUJĄC SIĘ:

- na Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską;
- na rezolucję Rady z dnia 12 lutego 2001 r. w sprawie architektonicznej jakości środowiska miejskiego i wiejskiego ⁽¹⁾, stwierdzającą, że architektura jest jednym z fundamentalnych elementów kultury i jakości życia w każdym z naszych państw;
- na konkluzje Rady z dnia 24 maja 2007 r. w sprawie wkładu sektora kultury i sektorów kreatywnych w osiąganie celów lizbońskich ⁽²⁾, w których to konkluzjach Rada podkreśliła, że działania kulturalne oraz dziedziny twórczości obejmujące m.in. architekturę odgrywają niezwykle ważną rolę w pobudzaniu innowacji i technologii i stanowią kluczową siłę napędową przyszłego trwałego wzrostu;
- oraz na rezolucję Rady z dnia 16 listopada 2007 r. dotyczącą europejskiego planu działań na rzecz kultury ⁽³⁾, w której Rada, nawiązując do komunikatu Komisji z dnia 10 maja 2007 r. ⁽⁴⁾, zwraca uwagę na wielowymiarową rolę kultury;

2. PRZYJMUJĄC DO WIADOMOŚCI:

- odnowioną strategię Unii Europejskiej dotyczącą trwałego rozwoju ⁽⁵⁾, przyjętą przez Radę Europejską w dniach 15–16 czerwca 2006 r. i mającą za naczelny cel określenie i rozwój działań, dzięki którym UE będzie mogła zapewnić pokoleniom obecnym i przyszłym stały wzrost jakości życia przez tworzenie społeczności opartych na zasadach trwałego rozwoju — społeczności wydajnie gospodarujących zasobami i z nich korzystających, czerpiących z potencjału gospodarki w zakresie innowacji ekologicznych i społecznych i przez to zapewniających dobrobyt, ochronę środowiska naturalnego i spójność społeczną,
- Kartę lipską na rzecz zrównoważonego rozwoju miast europejskich ⁽⁶⁾, którą w dniu 24 maja 2007 r. przyjęli ministrowie odpowiedzialni za rozwój miast i w której podkreślili oni, jak ważna jest kultura architektoniczna; w karcie tej zaapelowali oni również o przyjęcie zintegrowanego podejścia do rozwoju miejskiego, które objęłoby gospodarcze, społeczne, ekologiczne i kulturowe aspekty tego rozwoju i opierałoby się na współpracy między różnymi szczeblami administracyjnymi i politycznymi oraz między podmiotami publicznymi i prywatnymi,

3. PRZYJMUJĄC Z ZADOWOLENIEM:

- prace Europejskiego Forum Polityki Architektonicznej nad związkiem między jakością architektury a zrównoważonym rozwojem,

4. PODKREŚLAJĄC, ŻE:

- architektura jako dziedzina twórczości kulturowej i innowacji — w tym innowacji technicznych — doskonale ilustruje, jak dużo kultura może wnieść w zrównoważony rozwój; architektura wpływa bowiem nie tylko na kulturę miejską, ale też i na gospodarkę, spójność społeczną i środowisko naturalne,
- architektura dowodzi ponadto wielowymiarowego charakteru kultury, gdyż jest przedmiotem wielu dziedzin polityki publicznej — nie tylko polityki kulturalnej,

5. UWAŻAJĄC, ŻE:

- przed europejskimi miastami stoją dziś poważne wyzwania: zmiany demograficzne i ich wpływ na rozrost miast; zagrożenia ekologiczne i przeciwdziałanie zmianom klimatu; utrzymanie spójności społecznej, szczególnie w warunkach przemian gospodarczych i kulturowych; a także ochrona dziedzictwa architektonicznego i kulturowego i nadanie mu odpowiedniej rangi,
- aby sprostać tym wyzwaniom, trzeba skupić się na zrównoważonym rozwoju miast według twórczego, zintegrowanego podejścia, które na równi stawia kulturę, gospodarkę, wymiar społeczny i środowisko naturalne,
- zrównoważony rozwój miast oznacza, że należy:
  - zwracać szczególną uwagę na architektoniczną jakość i różnorodność zabudowy, będące elementami różnorodności kulturowej, na ochronę i eksponowanie dziedzictwa kulturowego oraz na niepowtarzalność krajobrazu naturalnego lub miejskiego,
  - promować takie zarządzanie projektami, które sprzyjałoby wykorzystywaniu i rewaloryzacji terenów i budynków, zwłaszcza nieużytków poprzemysłowych, racjonalnemu gospodarowaniu zasobami energetycznymi w kontekście przeciwdziałania zmianom klimatu oraz zmniejszaniu zanieczyszczenia,
  - uwzględniać — poprzez nowatorskie podejście do architektury i urbanistyki — zmiany w trybie życia mieszkańców (a zwłaszcza skutki mobilności i zmian demograficznych) oraz cele związane ze spójnością i różnorodnością społeczną, dialogiem międzykulturowym oraz aktywnością obywatelską,
- sprzyjać wartościowej twórczości architektonicznej, gdyż wpływa ona na gospodarczy dynamizm i turystyczną atrakcyjność miast,
- architektura odgrywa integracyjną i innowacyjną rolę w dążeniu do zrównoważonego rozwoju miast, gdyż pozwala np.:
  - pogodzić rozbieżne nieraz wymogi konserwacji budynków i ochrony krajobrazu z nowoczesną twórczością, czy też słuszne aspiracje mieszkańców z kontrolą rozrostu miast,

⁽¹⁾ Dz.U. C 73 z 6.3.2001, s. 6.⁽²⁾ Dz.U. C 311 z 21.12.2007, s. 7.⁽³⁾ Dz.U. C 143 z 10.6.2008, s. 9.⁽⁴⁾ 9496/07 i ADD 1.⁽⁵⁾ 10117/06.⁽⁶⁾ http://www.eu2007.de/en/News/download_docs/Mai/0524-AN/075DokumentLeipzigCharta.pdf

- wzbogacać kulturalnie i jakościowo — dzięki swojej różnorodności, jakości i oryginalności — życie mieszkańców miast oraz dynamizować miasta pod względem gospodarczym, handlowym i turystycznym, zwłaszcza dzięki zapewnianiu sprzyjających warunków małym i średnim przedsiębiorstwom,
  - zrównoważony rozwój miast stanowi wreszcie szansę dla twórczości, innowacji i odnowy idei architektonicznych oraz dla ponownego odkrywania i reinterpretacji tradycyjnej praktyki architektonicznej.
6. Z ZAINTERESOWANIEM PRZYGLĄDAJĄC SIĘ:
- inicjatywom, które liczne miasta europejskie podejmowały, starając się o tytuł europejskich stolic kultury, i które miały z kultury — a szczególnie architektury — uczynić główny motor ich rewitalizacji,
  - narodzinom „twórczych miast”, których zrównoważony rozwój urbanistyczny opiera się na nowych elementach konkurencyjności, np. na jakości infrastruktury miejskiej oraz na interakcji między kulturą a przemysłem,
7. ZWRACA SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH I KOMISJI, BY W RAMACH SWOICH KOMPETENCJI I W DUCHU POSZANOWANIA ZASADY POMOCNICZOŚCI:
- uwzględniały architekturę wraz z jej specyfiką, a zwłaszcza jej wymiarem kulturowym, we wszystkich odnośnych dziedzinach polityki, a szczególnie w polityce naukowo-badawczej, polityce spójności gospodarczo-społecznej, polityce zrównoważonego rozwoju i polityce oświatowej,
  - jeżeli chodzi o architekturę, opracowały podejście obejmujące nie tylko normy techniczne, ale też cele ogólne, gospodarcze, społeczne, kulturalne i ekologiczne,
  - sprzyjały architektonicznym, urbanistycznym i krajobrazowym innowacjom i eksperymentom na rzecz zrównoważonego rozwoju, zwłaszcza w polityce europejskiej i programach europejskich oraz w zamówieniach publicznych,
  - propagowały wiedzę, m.in. w postaci danych statystycznych, o sektorze architektury i jego udziale w zrównoważonym rozwoju,
  - uczyły społeczeństwo na wpływ architektury i urbanistyki na jakość życia i propagowały zaangażowanie obywateli w zrównoważony rozwój urbanistyczny,
- zbadały we współpracy ze specjalistami — uwzględniając doświadczenia niektórych państw członkowskich — możliwość zorganizowania dorocznego europejskiego wydarzenia poświęconego architekturze,
  - wspólnie czuwały nad realizacją niniejszych konkluzji i w roku 2012 podsumowały jej efekty,
8. ZWRACA SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, BY:
- starały się nadać architekturze rolę integracyjną i innowacyjną w procesie zrównoważonego rozwoju, i to już na etapie koncepcji projektu architektonicznego, urbanistycznego, krajobrazowego czy rewitalizacyjnego,;
  - wspomagały rozwój potencjału, jaki oferuje architektura — jako sektor kultury i sektor kreatywny — pod względem pobudzania wzrostu gospodarczego i zatrudnienia,
  - propagowały — zwłaszcza przez kształcenie artystyczne i kulturalne — oświatę w zakresie architektury, w tym dziedzictwa kulturowego, oraz jakości życia,
  - propagowały szkolenie i doszkalanie zawodowe architektów, urbanistów i specjalistów krajobrazowych w problematyce zrównoważonego rozwoju,
  - zwróciły uwagę na architekturę podczas obchodów Europejskiego Roku Kreatywności i Innowacji (2009),
  - w odpowiednich przypadkach posłużyły się w dziedzinie kultury otwartą metodą koordynacji,
9. ZWRACA SIĘ DO KOMISJI, BY:
- uwzględniła architekturę w pracach nad zieloną księgą, która będzie poświęcona sektorom kultury i sektorom kreatywnym,
  - zaangażowała sieci publicznego i prywatnego sektora architektury skupiające ekspertów i praktyków, takie jak Europejskie Forum Polityki Architektonicznej, w prace i konsultacje, które dotyczą problemów lub kwestii związanych z architekturą,
  - stymulowała we współpracy z tymi sieciami i europejską siecią uczelni architektonicznych:
    - wymianę informacji, sprawdzonych rozwiązań oraz prac badawczych między architektami, zamawiającymi i użytkownikami,
    - kształcenie młodych adeptów architektury, urbanistyki i kształtowania krajobrazu pod kątem zrównoważonego rozwoju, propagowała praktyczne wykorzystanie ich prac oraz dostęp tych młodych adeptów do zamówień publicznych lub prywatnych.

Konkluzje Rady z dnia 20 listopada 2008 r. dotyczące rozwoju legalnej oferty kulturalnych i kreatywnych treści w sieci oraz zapobiegania piractwu w środowisku cyfrowym i walki z tym piractwem

(2008/C 319/06)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

2. z zainteresowaniem PRZYJMUJĄC:

1. ODNOSZĄC SIĘ w szczególności do:

- Karty praw podstawowych Unii Europejskiej z dnia 7 grudnia 2000 r., która gwarantuje ochronę danych osobowych, wolność wyrażania opinii i wolność informacji oraz ochronę własności intelektualnej,
- Konwencji UNESCO z dnia 20 października 2005 r. w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego ⁽¹⁾,
- dyrektywy 2007/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. w sprawie usług mediów audiowizualnych ⁽²⁾, która nakłada pewne wymogi w odniesieniu do różnorodności kulturowej i promocji utworów europejskich przez linearne i nielinearne audiowizualne usługi medialne,
- dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym oraz dyrektywy 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej ⁽³⁾,
- dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego, w ramach rynku wewnętrznego ⁽⁴⁾, dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ⁽⁵⁾ oraz dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącej przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej ⁽⁶⁾;

- komunikat Komisji z dnia 3 stycznia 2008 r. w sprawie kreatywnych treści online na jednolitym rynku i wynikające z niego konsultacje z zainteresowanymi stronami i utworzenie europejskiej platformy ds. kreatywnych treści online, a także zamiar Komisji, aby we współpracy z państwami członkowskimi przyczynić się do stawienia czoła wyzwaniom określonym w tym względzie;
- Europejską kartę filmów w Internecie z dnia 23 maja 2006 r.,
- porozumienie w sprawie wytycznych w kwestii skrupulatnego wyszukiwania dzieł osieroconych podpisane w dniu 4 czerwca 2008 r. pod auspicjami Komisji przez przedstawicieli bibliotek, archiwów, archiwów audiowizualnych i posiadaczy praw,
- inicjatywy podjęte przez organy publiczne lub przedstawicieli branży w niektórych państwach członkowskich, jak i przez niektórych partnerów pozaeuropejskich, w celu znalezienia konkretnych i uzgodnionych rozwiązań, aby wesprzeć rozwój legalnej oferty w sieci oraz zapobieganie piractwu i walkę z nim, np. przez: kampanie uświadamiające, organizację współpracy międzybranżowej, porozumienia w sprawie samoregulacji i współregulacji, wprowadzenie pozasądowniczych, edukacyjnych i stopniowych mechanizmów itd.;

3. STWIERDZA, że:

- rozpowszechnianie dóbr kulturalnych i kreatywnych w sieci, zwłaszcza w Internecie, tworzy znakomitą możliwość udostępnienia kultury wszystkim, rozwoju gospodarczego, zatrudnienia i różnorodności kulturowej,
- legalnej oferty kulturalnych i kreatywnych treści w sieci,
- piractwo w sieci, które w niektórych sektorach kulturalnych i kreatywnych zbliża się do poziomu krytycznego, może przynieść trwałe szkody, jeżeli chodzi o odpowiednie wynagrodzenie dla posiadaczy praw autorskich i pokrewnych; poza konsekwencjami dla wprowadzania do obrotu tradycyjnych nośników fizycznych (CD, DVD itp.) stanowi ono ważny czynnik hamujący dla rozwoju legalnej oferty treści kulturalnych i kreatywnych w sieci, od którego zależy w znacznej mierze dynamika europejskiej branży kulturalnych i kreatywnych treści, oraz zagraża twórczości i różnorodności kulturalnej,

⁽¹⁾ Decyzja Rady nr 2006/515/WE z dnia 18 maja 2006 r. w sprawie zawarcia Konwencji w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego (Dz.U. L 201 z 25.7.2006, s. 15).

⁽²⁾ Dyrektywa 2007/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. zmieniająca dyrektywę Rady 89/552/EWG w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej (Dz.U. L 332 z 18.12.2007, s. 27).

⁽³⁾ Dz.U. L 167 z 22.6.2001, s. 10.
Dz.U. L 157 z 30.4.2004, s. 45.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 178 z 17.7.2000, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 201 z 31.7.2002, s. 37.

- o ile wykorzystanie technicznych systemów zabezpieczających (*Technical Protection Measures* — TPM) lub systemów informacji na temat zasad dotyczących praw (cyfrowe zarządzanie prawami — DRM) może w niektórych przypadkach i z poszanowaniem zasady ochrony danych osobowych przyczynić się do lepszej ochrony praw w świecie cyfrowym oraz do lepszego nimi zarządzania, to brak interoperacyjności lub przejrzystości tych systemów stanowi dla konsumentów czynnik niepewności i ogranicza wykorzystanie treści oferowanych przez różne platformy;

4. UZNAJE w tym kontekście, że:

- z jednej strony — rozwój legalnej oferty, która jest zróżnicowana, wysokiej jakości, dostępna, prosta w użytkowaniu i atrakcyjna dla konsumentów, oraz — z drugiej strony — zapobieganie piractwu i walka z nim są równie niezbędne dla rozwoju społeczeństwa informacyjnego oraz komunikacji i dla promocji różnorodności kulturowej w świecie cyfrowym,
- gwarancja odpowiedniego wynagrodzenia posiadaczy praw jest niezbędna dla rozwoju twórczości oraz dla różnorodności kulturowej;

5. UWAŻA, że cele te powinny być realizowane z uwzględnieniem:

- potrzeby zapewnienia odpowiedniej równowagi między różnymi prawami podstawowymi, zwłaszcza ochroną danych osobowych, wolnością wyrażania opinii i informacji oraz ochroną własności intelektualnej, a także potrzeby poszukiwania — w ramach wdrażania prawa wspólnotowego — rozwiązań zgodnych z ogólnymi zasadami prawa wspólnotowego, zwłaszcza z zasadą proporcjonalności⁽¹⁾,
- oczekiwań konsumentów, jeżeli chodzi o dostęp i łatwiejsze korzystanie z usług, oraz różnorodności i jakości treści oferowanych w sieci,
- różnorodności i zmian modeli biznesowych przedsiębiorstw przedmiotowego sektora, zwłaszcza małych i średnich przedsiębiorstw, oraz stałych i szybkich zmian technologicznych,
- zróżnicowania rozwoju gospodarek cyfrowych, sytuacji legalnej oferty w sieci oraz rozmiaru problemu piractwa w państwach członkowskich, jak i tradycji prawnych w każdym z nich,
- potrzeby promowania różnorodności kulturowej w Europie, zwłaszcza przez zachęcanie usług w sieci do pomocy w rozwoju europejskich kulturalnych i kreatywnych treści;

6. ZACHĘCA PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE, aby:

- jak najszybciej podjęły lub wspierały działania uzgodnione między zainteresowanymi stronami, tak aby wypracować konkretne, skuteczne, sprawiedliwe i wywa-

żone rozwiązania sprzyjające rozwojowi legalnej oferty w sieci oraz zapobieganiu piractwu i walce z nim,

- w stosownym przypadku i zgodnie ze swoimi tradycjami prawnymi zachęcały zainteresowane strony do ponownego rozważenia terminów, w których utwory kinematograficzne mogą być udostępniane (harmonogram emisji utworów kinematograficznych w mediach przewidziany w art. 3d dyrektywy 2007/65/WE), aby wspierać różnorodność i atrakcyjność legalnej oferty utworów kinematograficznych w sieci,

- przyczyniały się aktywnie do promocji oferty europejskich utworów audiowizualnych i kinematograficznych przez linearne i nielinearne usługi w ramach transpozycji dyrektywy w sprawie usług audiowizualnych, zwłaszcza przez wymianę dobrych praktyk;

7. ZACHĘCA KOMISJĘ, aby:

- przyczyniała się do poprawy stanu wiedzy — w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi i zainteresowanymi przedstawicielami branży, zwłaszcza przez rozwój i wspólne gromadzenie danych statystycznych — na temat cyfrowej gospodarki kulturalnej w całej jej różnorodności, w szczególności legalnej oferty w sieci, oraz na temat piractwa — jego rozmiarów, przyczyn i konsekwencji dla gospodarki twórczości oraz dla różnorodności kulturowej,
- rozpowszechniała informacje, zwłaszcza te przekazane przez platformę, na temat dobrych praktyk i innowacyjnych rozwiązań w przypadku wyzwań ustalonych w ramach konsultacji z dnia 3 stycznia 2008 r.,
- przekazała w terminie 18 miesięcy — opierając się na uwagach państw członkowskich — sprawozdanie na temat różnych inicjatyw podejmowanych na rzecz rozwoju legalnej oferty w sieci oraz zapobiegania piractwu i walce z nim,
- przeanalizowała sposoby zwiększenia stopnia cyfryzacji i rozpowszechniania w sieci utworów kinematograficznych i audiowizualnych w ramach realizacji programów wspólnotowych, zwłaszcza programu MEDIA,
- bardziej ogólnie, przyczyniała się w ramach wszelkich właściwych strategii do rozwoju legalnej oferty w sieci i do walki z piractwem;

8. ZACHĘCA PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE I KOMISJĘ, by w ramach swoich kompetencji:

- poprawiały, zwłaszcza przez obiektywne kampanie informacyjne, jakość informacji dostępnych konsumentom, na temat prawa autorskiego i praw pokrewnych oraz konsekwencji ich nieprzezwyciężenia oraz, bardziej ogólnie, uświadamiały wszystkie strony, w tym przedstawicieli branży, na temat konsekwencji piractwa dla twórczości kulturalnej i różnorodności kulturowej,

⁽¹⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości WE z dnia 29 stycznia 2008 r., *Productores de Música de España (Promusicae) przeciwko Telefónica de España SAU*, sprawa C-275/06.

- przyczyniały się do informowania konsumentów o warunkach korzystania z treści na temat różnych urządzeń i platform oraz o ograniczeniach związanych ze stosowanymi technicznymi środkami ochrony praw i zarządzania nimi,
  - rozpoczęły lub wspierały wspólne działania branży, posiadaczy praw i konsumentów na rzecz promowania interoperacyjności i zapewnienia przejrzystości technicznych środków ochrony praw i zarządzania nimi np. przez system identyfikacji i etykietowania,
  - dążyły do realizacji celu, jakim jest różnorodność kulturalna, zwłaszcza w ramach swoich polityk w zakresie prawa autorskiego i praw pokrewnych mających zastosowanie do kulturalnych i kreatywnych treści w sieci,
- przyczyniały się aktywnie do zwiększenia poszanowania i ochrony prawa autorskiego i praw pokrewnych na arenie międzynarodowej, w ramach odpowiednich umów dwustronnych i wielostronnych oraz dialogu politycznego i współpracy z państwami trzecimi;
9. ZACHĘCA ZAINTERESOWANE STRONY do nawiązania konsultacji lub do przyłączenia się do nich w konstruktywnym duchu, tak aby:
- wypracować konkretne, skuteczne i sprawiedliwe rozwiązania sprzyjające rozwojowi legalnej oferty w sieci oraz zapobieganiu piractwu i walce z nim,
  - promować interoperacyjność i zapewnić przejrzystość technicznych środków ochrony praw i zarządzania nimi.
-

Konkluzje Rady z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie europejskiej biblioteki cyfrowej EUROPEANA

(2008/C 319/07)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

MAJĄC NA UWADZE, co następuje:

- stworzenie europejskiej biblioteki cyfrowej EUROPEANA, wspólnego wielojęzycznego punktu dostępu do zachowanego w formie cyfrowej dorobku kulturowego całej Europy (książek, gazet, fotografii, utworów kinematograficznych i audiowizualnych, dokumentów archiwalnych, eksponatów muzealnych, pomników oraz obiektów archeologicznych) stanowi doskonałą okazję, by wyeksponować dziedzictwo kulturowe państw członkowskich i uwypuklić potrzebę udostępnienia wszystkim tego dziedzictwa,
- mówiąc ogólniej, digitalizacja dorobku kulturowego państw członkowskich i udostępnienie go w Internecie, a także ochrona zasobów cyfrowych są niezbędne dla promowania dziedzictwa kulturowego, nadania dynamiki procesowi tworzenia treści cyfrowych i powstania nowych usług internetowych; przyczyniają się one do nadania dostępowi do kultury i wiedzy bardziej demokratycznego charakteru i do rozwijania społeczeństwa informacyjnego i gospodarki opartej na wiedzy;

1. **PODKREŚLA**, jak ważne są dla niej:

- cele, działania i harmonogramy, które na podstawie zalecenia Komisji z 24 sierpnia 2006 r. ⁽¹⁾ określiła w swoich konkluzjach z 13 listopada 2006 r. w sprawie digitalizacji i udostępniania w Internecie dorobku kulturowego oraz w sprawie ochrony zasobów cyfrowych ⁽²⁾,
- podjęcie prac w zakresie digitalizacji, ochrony zasobów cyfrowych i udostępnienia treści, w poszanowaniu przepisów prawa wspólnotowego i międzynarodowego dotyczących własności intelektualnej;

2. **Z zainteresowaniem PRZYJMUJE**:

- rezolucję Parlamentu Europejskiego z 27 września 2007 r. w sprawie i2010: europejska biblioteka cyfrowa ⁽³⁾,
- komunikat Komisji z 3 stycznia 2008 r. w sprawie kreatywnych treści online na jednolitym rynku,
- oraz komunikat Komisji z 11 sierpnia 2008 r. pt. „Dostęp do dziedzictwa kulturowego Europy poprzez kliknięcie myszką — Postępy w zakresie digitalizacji i udostępniania w Internecie dorobku kulturowego oraz ochrony zasobów cyfrowych w UE” ⁽⁴⁾, w którym podkreślono postępy osiągnięte we wprowadzaniu w życie zalecenia Komisji i konkluzji Rady z 2006 roku,

wskazując jednak na istotne różnice, jeśli chodzi o zaawansowanie działań w poszczególnych państwach członkowskich;

3. **Z zadowoleniem STWIERDZA**, że:

- stopniowo tworzona jest europejska biblioteka cyfrowa EUROPEANA, czego wyrazem jest założenie, 8 listopada 2007 r., fundacji na prawie niderlandzkim pod nazwą Europejska Biblioteka Cyfrowa oraz uruchomienie prototypu w dniu 20 listopada 2008 r.,
- państwa członkowskie, instytucje kulturalne oraz, szerzej, osoby zawodowo związane z tą dziedziną są zaangażowane w działania digitalizacji i udostępniania dorobku kulturowego w Internecie oraz w ochronę zasobów cyfrowych,
- Komisja udziela wsparcia temu przedsięwzięciu oraz, ogólniej, procesom digitalizacji, zwłaszcza poprzez program eContent+ i 7. program ramowy w zakresie badań i rozwoju technologicznego, sformowanie w 2007 r. grupy wyznaczonych przez państwa członkowskie ekspertów w dziedzinie digitalizacji i ochrony zasobów cyfrowych ⁽⁵⁾, sformowanie w 2006 r. grupy ekspertów wysokiego szczebla ⁽⁶⁾ oraz rozpoczęcie analiz ⁽⁷⁾,
- 4 czerwca 2008 r., zawarte zostało przez przedstawicieli bibliotek, archiwów, archiwów audiowizualnych i posiadaczy praw, pod auspicjami Komisji, porozumienie dotyczące wytycznych w sprawie starannych poszukiwań podmiotów praw autorskich do dzieł osieroconych;

4. **UWAŻA**, że powodzenie i trwałość biblioteki EUROPEANA, a także ogólniej działań digitalizacji i udostępniania w sieci dorobku kulturowego oraz ochrony zasobów cyfrowych, podjętych w państwach członkowskich, zależą od:

- aktywnego i trwałego wsparcia dla digitalizacji i udostępniania dorobku kulturowego w Internecie i dla ochrony zasobów cyfrowych, tak by zagwarantować zróżnicowaną ofertę i wysoką jakość, które będą odzwierciedleniem różnorodności kulturowej i językowej Unii, a także bogactwa jej dziedzictwa intelektualnego,
- kontynuacji prac nad praktycznymi skoordynowanymi rozwiązaniami, zgodnymi z prawem autorskim i prawami pokrewnymi, w celu przyczynienia się udostępnienia w Internecie jak najszerszego dorobku kulturowego,

⁽¹⁾ Dz.U. L 236 z 31.8.2006, s. 28.

⁽²⁾ Dz.U. C 297 z 7.12.2006, s. 1.

⁽³⁾ 2006/2040 (INI).

⁽⁴⁾ Dok. 12580/08.

⁽⁵⁾ Decyzja Komisji z 22 marca 2007 r., Dz.U. L 119 z 9.5.2007, s. 45.

⁽⁶⁾ Decyzja Komisji z 27 lutego 2006 r., Dz.U. L 46 z 16.2.2006, s. 32.

⁽⁷⁾ Badania nad postępem digitalizacji zasobów kultury w Unii Europejskiej, a także nad skutkami społeczno-gospodarczymi długoterminowej ochrony zasobów cyfrowych oraz nad skutkami społeczno-gospodarczymi dla zasobów należących do domeny publicznej.

- rozwoju technologii, które zapewnią długofalową ochronę zasobów cyfrowych, interoperacyjność systemów dostępu do treści cyfrowych i umożliwią wielojęzyczną nawigację po tych treściach oraz ich dostępność w wielu językach, a także od rozwoju różnorodnych i wysokiej jakości usług dla obywateli,
- określenia trwałego modelu ekonomicznego biblioteki EUROPEANA i stałego wsparcia ze strony wszystkich uczestników: instytucji kulturalnych, osób zawodowo związanych z tą dziedziną, państw członkowskich oraz Komisji;

5. WZYWA PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE, aby:

- aktywnie i systematycznie kontynuowały realizację swoich strategii i celów krajowych opracowanych zgodnie z konkluzjami Rady z 13 listopada 2006 r. dotyczących digitalizacji i udostępniania dorobku kulturowego w Internecie oraz ochrony zasobów cyfrowych, zwłaszcza przez określenie w ramach tych prac celów ilościowych i jakościowych oraz uruchomienie odpowiednich zasobów finansowych,
- krzewiły synergię między działaniami podejmowanymi przez siebie a działaniami rozmaitych instytucji zaangażowanych w proces digitalizacji i udostępniania dorobku kulturowego w Internecie oraz w ochronę zasobów cyfrowych, aby wzbogacić ofertę dostępnego w formie cyfrowej dorobku kulturowego,
- nadal wspierały, w ramach swoich strategii krajowych, włączanie dorobku przekształconego w formę cyfrową do biblioteki EUROPEANA, m.in. przez promowanie standardów interoperacyjności, stworzenie lub ulepszenie portali gromadzących dorobek na poziomie krajowym lub, w razie potrzeby, określenie, zgodnie z priorytetami instytucji kulturalnych uczestniczących w tym projekcie, europejskiej tematyki, którą należy kierować się dokonując wyboru dorobku,
- uwzględniały cel, jakim jest włączenie do biblioteki EUROPEANA dzieł chronionych prawami autorskimi, i w tym celu zachęcały — przy poszanowaniu obowiązujących krajowych i wspólnotowych systemów prawa autorskiego i praw pokrewnych — do zawierania porozumień między zainteresowanymi stronami, obowiązujących w wymiarze transgranicznym, które mają umożliwić digitalizację takich dzieł i udostępnianie ich w Internecie,
- stworzyły mechanizmy, które ułatwią digitalizację i udostępnienie w Internecie dzieł osieroconych i dzieł, których nakład został wyczerpany, przy pełnym poszanowaniu praw i interesów ich właścicieli;

6. ZACHĘCA KOMISJĘ, aby:

- zachęcała do prac mających na celu poprawę długofalowej ochrony zasobów cyfrowych i interoperacyjności systemów dostępu do nich oraz koordynowała te prace, zwłaszcza poprzez wymianę dobrych praktyk i propagowanie standardów, a także wspierała badania i rozwój w dziedzinie technologii innowacyjnych, tak by m.in. umożliwić długofalową ochronę dostępnego w formie cyfrowej dorobku kulturowego, wielojęzyczną nawigację po tych treściach i ich dostępność w wielu językach, a także rozwój nowych sposobów użytkowania,
- zbadała realną możliwość zwiększenia — w ramach istniejących programów wspólnotowych i bieżących ramach finansowych — wsparcia finansowego dla digitalizacji pochodzącego z państw członkowskich dorobku kulturowego o szczególnym znaczeniu dla Europy i stanowiącego przyczynek do biblioteki EUROPEANA, w odpowiedni sposób uwzględniając krajowe cele i strategie,
- oceniła — przede wszystkim na podstawie sprawozdań państw członkowskich — zaawansowanie i perspektywy, również ekonomiczne i finansowe, rozwoju biblioteki EUROPEANA, a także postępy osiągnięte przez państwa członkowskie w dziedzinie digitalizacji i udostępniania w Internecie dorobku kulturowego i w dziedzinie ochrony zasobów cyfrowych, a następnie w 2010 roku sporządziła sprawozdanie dla Parlamentu Europejskiego i Rady;

7. ZWRACA SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH I KOMISJI, by w ramach swoich kompetencji:

- ułatwiały rozwój biblioteki EUROPEANA i zaangażowały się wraz z uczestnikami procesu, korzystając zwłaszcza z prac grupy wyznaczonych przez państwa członkowskie ekspertów w dziedzinie digitalizacji i ochrony zasobów cyfrowych do określenia modelu zarządzania i finansowania, zapewniającego bibliotece trwały charakter i powodzenie,
- aktywnie propagowały ideę biblioteki EUROPEANA w Europie i na świecie i zachęcały do tworzenia partnerstw publiczno-prywatnych, które będą użyteczne dla rozwoju tej biblioteki, zwłaszcza jeśli chodzi o digitalizację i udostępnianie dorobku kulturowego w Internecie oraz ochronę zasobów cyfrowych;

8. ZWRACA SIĘ DO FUNDACJI „EUROPEJSKA BIBLIOTEKA CYFROWA”, aby:

- ściśle współpracowała z państwami członkowskimi, Komisją i instytucjami kulturalnymi, z poszanowaniem zakresu odpowiedzialności poszczególnych podmiotów, w celu określenia modelu zarządzania i finansowania zapewniającego bibliotece EUROPEANA trwały charakter i powodzenie.

Konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie z dnia 21 listopada 2008 r. w sprawie przygotowania młodzieży na wyzwania XXI wieku: program europejskiej współpracy w dziedzinie szkolnictwa

(2008/C 319/08)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ ORAZ PRZEDSTAWICIELE RZĄDÓW PASTW CZŁONKOWSKICH ZEBRANI W RADZIE,

MAJĄC NA UWADZE, CO NASTĘPUJE:

1. W konkluzjach Rady Europejskiej z posiedzenia w Lizbonie w dniach 23 i 24 marca 2000 r. ⁽¹⁾ podkreślono, że inwestowanie w kształcenie i szkolenie ma dla europejskiej gospodarki opartej na wiedzy znaczenie zasadnicze.
2. W zaleceniu Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lutego 2001 r. w sprawie współpracy europejskiej przy ocenie jakości edukacji szkolnej ⁽²⁾ zwrócono się do państw członkowskich, aby wspierały doskonalenie ocen jakości w szkolnictwie.
3. W konkluzjach Rady i przedstawicieli państw członkowskich zebranych w Radzie z dnia 14 listopada 2006 r. w sprawie skuteczności i równego dostępu do systemów kształcenia i szkolenia ⁽³⁾ zwrócono się do państw członkowskich, aby skutecznie ukierunkowały reformy i inwestycje w dziedzinie kształcenia i szkolenia na poprawę ich jakości i wyrównywanie dostępu do nich i by zwróciły przy tym szczególną uwagę na edukację przedszkolną, programy wczesnej interwencji i równy dostęp do systemów kształcenia i szkolenia.
4. Na mocy decyzji nr 1720/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 listopada 2006 r. ⁽⁴⁾ ustanowiono program działań w zakresie uczenia się przez całe życie.
5. W zaleceniu Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie kompetencji kluczowych w procesie uczenia się przez całe życie ⁽⁵⁾ wskazano podstawowy zakres wiedzy, umiejętności i postaw, które każdy uczeń przed ukończeniem kształcenia i szkolenia powinien nabyć w stopniu umożliwiającym czynny udział w życiu społecznym w społeczeństwie wiedzy oraz które — ze względu na swój przekrojowy charakter — wymagają podejścia do nauczania wybiegającego poza tradycyjne granice między dyscyplinami.
6. W rezolucji Rady z dnia 15 listopada 2007 r. ⁽⁶⁾ podkreślono, że należy — dzięki kształceniu, szkoleniu i doskonaleniu zawodowemu zapewniającym umiejętności na najwyższym poziomie — nauczać nowych umiejętności na potrzeby nowych miejsc pracy i podnosić ogólny poziom umiejętności, po to by utrzymać i rozwijać innowacyjność, która jest niezbędna do stymulowania wzrostu gospodarczego, konkurencyjności i zatrudnienia.
7. W konkluzjach Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie z dnia 15 listopada 2007 r. na temat poprawy jakości kształcenia nauczycieli ⁽⁷⁾ podkreślono, że należy zapewnić nauczycielom taką ofertę szkolenia, wsparcia ułatwiającego start w zawodzie oraz doskonalenia zawodowego, która jest skoordynowana, spójna, dysponuje odpowiednimi zasobami i cechuje się odpowiednią jakością.
8. W konkluzjach Rady Europejskiej z marca 2008 roku ⁽⁸⁾ podkreślono, że jednym z najważniejszych czynników decydujących o przyszłym wzroście gospodarczym jest pełen rozwój potencjału obywateli Europy w zakresie innowacyjności i kreatywności, którego podstawą są europejska kultura i wybitne osiągnięcia naukowe; zaapelowano także do państw członkowskich, aby znacznie zmniejszyły liczbę młodych ludzi nieumiejących dobrze czytać oraz przedwcześnie kończących naukę, a także aby podniosły poziom wyników w nauce wśród uczniów wywodzących się ze środowisk imigrantów lub z grup defaworyzowanych.
9. W konkluzjach Rady z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie promowania kreatywności i innowacji przez kształcenie i szkolenie ⁽⁹⁾ zwrócono uwagę, że coraz bardziej potrzeba działań na szczeblu krajowym i współpracy na szczeblu UE, po to by wprowadzić niezbędne zmiany, dzięki którym szkoły będą w stanie przygotować uczniów do stawienia czoła poważnym wyzwaniom i problemom nieustannie zmieniającego się świata.

Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJĄ komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego z dnia 3 lipca 2008 r. pt. „Rozwijanie kompetencji na miarę XXI wieku: plan europejskiej współpracy w zakresie szkół”, w którym przedstawiono plan współpracy pomiędzy państwami członkowskimi mający przyspieszyć i rozszerzyć rozwój szkolnictwa.

POTWIERDZAJĄ, ŻE:

1. Bezpłatna obowiązkowa edukacja jest podstawowym prawem wszystkich obywateli, jej zapewnienie jest obowiązkiem władz publicznych, a jej organizacja — zadaniem państw członkowskich.
2. Kształcenie szkolne — obejmujące wszystkie jego formy aż do poziomu średniego — stanowi podstawę procesu uczenia się przez całe życie, ponieważ pozwala uczniom nabyć kompetencje kluczowe, które są dla tego procesu niezbędne i które pomogą nadać kierunek ich rozwojowi osobistemu i zawodowemu.

⁽¹⁾ Dok. SN 100/1/00 REV 1, pkt 25.

⁽²⁾ Dz.U. L 60 z 1.3.2001.

⁽³⁾ Dz.U. C 298 z 8.12.2006.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 327 z 24.11.2006.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 394 z 30.12.2006.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 290 z 4.12.2007.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 300 z 12.12.2007.

⁽⁸⁾ Dok. 7652/08, pkt 15, s. 10.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 141 z 7.6.2008, s. 17.

3. Kształcenie szkolne jest nie tylko ważnym sposobem uspołeczniania ludzi oraz przekazywania im wartości, umiejętności, wiedzy i postaw niezbędnych dla demokracji, aktywności obywatelskiej, dialogu międzykulturowego i rozwoju osobistego, lecz także pełni zasadniczą rolę w przekazywaniu kompetencji kluczowych potrzebnych do pomyślnego uczestnictwa w życiu gospodarczym.
4. Zadaniem szkoły jest zapewnienie uczniom wykształcenia, które pozwoli przystosować się do coraz bardziej zglobalizowanego, konkurencyjnego, zróżnicowanego i złożonego środowiska, gdzie kreatywność, innowacyjność, inicjatywa, przedsiębiorczość oraz wola dalszej nauki liczą się w równym stopniu co wiedza z konkretnych dziedzin.
5. Mimo że odpowiedzialność za organizację systemów kształcenia i szkolenia oraz przekazywane przez nie treści spoczywa na państwach członkowskich, a szkoły cieszą się czasem sporą autonomią, współpraca europejska może odegrać w tej dziedzinie ważną rolę. Może ona pomóc państwom członkowskim zmierzyć się ze wspólnymi wyzwaniami, zwłaszcza dzięki otwartej metodzie koordynacji.
6. We wspólnym interesie państw członkowskich leży współpraca, która pozwoli czerpać korzyści z różnorodnych nowatorskich praktyk o wysokiej jakości stosowanych w systemach szkolnictwa w Unii Europejskiej.
5. Spójne podejście do rozwoju kompetencji — oparte na europejskich ramach odniesienia w zakresie kompetencji kluczowych w procesie uczenia się przez całe życie ⁽¹⁾ — wymaga bardziej zdecydowanych wysiłków na rzecz poprawy umiejętności czytania i innych podstawowych umiejętności, a także bardziej zindywidualizowanego podejścia do nauczania — takiego, które odpowiada niepowtarzalnym potrzebom każdego ucznia, uwzględnia stosowne formy oceny oraz daje większą motywację do nauki.
6. Aby zapewnić wysokiej jakości systemy kształcenia i szkolenia, które są zarówno sprawiedliwe, jak i skuteczne ⁽²⁾, należy zadbać o lepszą i bardziej dostępną edukację przed-szkolną, ambitne szkoły, które dają wszystkim uczniom — bez względu na pochodzenie — równe szanse, a także o równowagę między nauczaniem ogólnym a nauczaniem specjalnym w przypadku dzieci o specjalnych potrzebach edukacyjnych.
7. Należy również zwiększyć wysiłki, by wdrożyć konkluzje Rady z listopada 2007 roku ⁽³⁾, w których zwrócono się do państw członkowskich o zapewnienie nauczycielom oferty kształcenia o wysokiej jakości, wsparcia ułatwiającego strat w zawodzie oraz doskonalenia zawodowego, które są skoordynowane, spójne, dysponują odpowiednimi zasobami i cechują się odpowiednią jakością. Działania te powinny przyciągnąć do zawodu nauczyciela osoby o wysokich kwalifikacjach i skłonić je do pozostania, powinny rozwiązać wskazane trudności, pomóc uczniom w pełni wykorzystać swój potencjał oraz stworzyć środowiska szkolne, w których nauczyciele wymieniają się doświadczeniami i kładą nacisk na postępy uczniów.

PODKREŚLAJĄ, ŻE:

1. Zważywszy na istotny udział kształcenia i szkolenia w przyszłym wzroście gospodarczym, długotrwałej konkurencyjności i spójności społecznej Unii, a także w promowaniu aktywności obywatelskiej, powinno ono pozostać kluczowym priorytetem następnego cyklu procesu lizbońskiego.
2. Należy dalej rozwijać systemy szkolnictwa, aby zachować spójność społeczną oraz aby — dzięki szerszej dostępności tych systemów i większym możliwościom — każdy młody człowiek był w stanie w pełni rozwinąć swój potencjał i stać się aktywnym członkiem wyłaniającego się społeczeństwa wiedzy.
3. Szkoły powinny promować wśród uczniów kreatywność, innowacyjność i przedsiębiorczość przez zapewnienie im stymulującego środowiska pracy. Aby osiągnąć ten cel, szkoły powinny być kreatywnymi i dynamicznymi miejscami, które są otwarte na współpracę i partnerstwo ze światem zewnętrznym i w których panuje zwyczaj przeprowadzania ocen wewnętrznych i zewnętrznych, także z udziałem rodzin, z myślą o rozpoznaniu dziedzin wymagających zmian i ulepszeń.
4. Przeciętne postępy w dążeniu do osiągnięcia trzech europejskich poziomów odniesienia przyjętych przez Radę na rok 2010 i bezpośrednio odnoszących się do szkolnictwa (liczba osób przedwcześnie kończących naukę, umiejętność czytania oraz liczba uczniów kończących edukację na poziomie średnim) są nadal niewystarczające.

UZGODNILI NASTĘPUJĄCE PRIORYTETY EUROPEJSKIEJ WSPÓŁPRACY W DZIEDZINIE SZKOLNICTWA:

1. Zadbanie o to, by nabywano kompetencje kluczowe, zwłaszcza umiejętność czytania, pisanie i liczenia, oraz by nabywano je w większym zakresie.
2. Zwiększenie kluczowej roli szkoły w promowaniu integracji społecznej i umacnianiu spójności społecznej przez zapewnienie wszystkim uczniom — zgodnie z zasadą równego dostępu — nauczania o wysokiej jakości.
3. Promowanie zawodu nauczyciela oraz ulepszenie szkolenia i doskonalenia zawodowego przeznaczonego dla nauczycieli i dyrektorów szkół.

ZWRACAJĄ SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, BY PRZY WSPARCIU KOMISJI

1. Wspólnie działały — w ramach otwartej metody koordynacji — na rzecz zwiększenia współpracy europejskiej, która pomoże promować priorytety polityczne przedstawione w niniejszych konkluzjach.

⁽¹⁾ Dz.U. L 394 z 30.12.2006.

⁽²⁾ Konkluzje Rady Europejskiej, marzec 2006 (dok. 7775/06, pkt 23, s. 6).

⁽³⁾ Dz.U. C 300 z 12.12.2007.

2. Współpracując przy realizacji zalecenia dotyczącego kompetencji kluczowych w procesie uczenia się przez całe życie, zwróciły szczególną uwagę na:
- zwiększenie umiejętności czytania, pisania i liczenia oraz promowanie nauki co najmniej dwóch języków obcych oprócz języka ojczystego,
  - zwiększenie zainteresowania uczniów matematyką, naukami ścisłymi i przedmiotami technicznymi, aby od najmłodszych lat rozwijać u nich pasję naukową,
  - zwiększenie nie tylko kompetencji przedmiotowych, lecz także przekrojowych, zwłaszcza umiejętności uczenia się, oraz kompetencji społecznych i obywatelskich,
  - poprawę metod oceniania w kontekście nauczania zindywidualizowanego.
3. Współpracując przy wdrażaniu konkluzji Rady w sprawie skuteczności i równego dostępu do systemów kształcenia i szkolenia, zwróciły szczególną uwagę na:
- zapewnienie dostępnej edukacji przedszkolnej o wysokiej jakości,
  - zmniejszenie liczby osób przedwcześnie kończących naukę,
  - zwalczanie nierówności i zwiększanie integracji społecznej dzięki próbom ograniczenia niedostatecznych wyników wśród uczniów oraz próbom poprawy wyników szkół,
  - zadbanie o to, by przechodzenie do innego rodzaju szkół i na inny poziom edukacji oraz podejmowanie różnych form uczenia się przez całe życie odbywało się bezproblemowo, zwłaszcza dzięki zwiększeniu dostępu do informacji, doradztwa zawodowego i poradnictwa oraz poprawie ich jakości,
  - zapewnienie dostępu do możliwości i usług edukacyjnych o wysokiej jakości, szczególnie dzieciom i młodzieży, którzy z powodu trudności osobistych, społecznych, kulturowych lub ekonomicznych potrzebują szczególnego wsparcia, by mogli zrealizować swój potencjał edukacyjny,
  - wczesne diagnozowanie trudności z nauką i opracowywanie rozwiązań opartych na bardziej zindywidualizowanych podejściach pedagogicznych, dostosowanych do potrzeb i umiejętności ucznia,
- terminowe zapewnianie wszystkim uczniom o specjalnych potrzebach edukacyjnych odpowiednio dostosowanego wsparcia edukacyjnego, zarówno w szkołach ogólnych, jak i specjalnych,
  - poprawę zarządzania szkołami i zwiększenie ich otwartości na świat zewnętrzny.
4. Współpracując przy wdrażaniu konkluzji Rady na temat poprawy jakości kształcenia nauczycieli, zwróciły szczególną uwagę na:
- zwiększanie atrakcyjności zawodu nauczyciela,
  - umożliwianie wszystkim nauczycielom zaczynającym karierę zawodową korzystania ze zorganizowanych programów wsparcia,
  - zwiększanie oferty i jakości programów doskonalenia zawodowego dla nauczycieli oraz poszerzanie uczestnictwa w tych programach,
  - weryfikowanie polityki zatrudniania, doboru i mobilności nauczycieli oraz sposobów zachęcania ich do pozostania w zawodzie, tak by miały jak najlepszy wpływ na jakość kształcenia szkolnego,
  - zwiększanie oferty wyjazdów zagranicznych dla nauczycieli, aby mogli podejmować dalsze kształcenie i szkolenie, zdobywać nowe doświadczenia zawodowe i poprawiać znajomość języków obcych,
  - lepszy dobór i lepsze szkolenie dyrektorów szkół oraz rozwijanie ich kompetencji kierowniczych i pedagogicznych.
5. Z myślą o promowaniu wyżej wymienionych celów wykorzystano wszystkie stosowne instrumenty, takie jak otwarta metoda koordynacji, program „Uczenie się przez całe życie”, siódmy program ramowy na rzecz badań i rozwoju technologicznego oraz — zgodnie z priorytetami krajowymi — Europejski Fundusz Społeczny.
6. Prowadziły regularny dialog na temat szkolnictwa — w tym na temat promowania w szkolnictwie i za jego pomocą kreatywności i innowacyjności — i włączyły w niego osoby podejmujące w państwach członkowskich decyzje polityczne.

ZWRACAJĄ SIĘ DO KOMISJI:

by przygotowując nowe strategiczne ramy europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia na okres po roku 2010, zaproponowała odpowiednie formy współpracy i wymiany dobrych wzorców w dziedzinach, o których mowa w niniejszych konkluzjach.

KOMISJA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

12 grudnia 2008 r.

(2008/C 319/09)

1 euro =

Waluta	Kurs wymiany	Waluta	Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,3340	TRY	Lir turecki	2,0987
JPY	Jen	120,21	AUD	Dolar australijski	2,0291
DKK	Korona duńska	7,4499	CAD	Dolar kanadyjski	1,6598
GBP	Funt szterling	0,89235	HKD	Dolar hong kong	10,3384
SEK	Korona szwedzka	10,6625	NZD	Dolar nowozelandzki	2,4500
CHF	Frank szwajcarski	1,5746	SGD	Dolar singapurski	1,9876
ISK	Korona islandzka		KRW	Won	1 833,58
NOK	Korona norweska	9,2110	ZAR	Rand	13,5835
BGN	Lew	1,9558	CNY	Juan renminbi	9,1282
CZK	Korona czeska	25,990	HRK	Kuna chorwacka	7,1805
EEK	Korona estońska	15,6466	IDR	Rupia indonezyjska	15 074,20
HUF	Forint węgierski	264,50	MYR	Ringgit malezyjski	4,7791
LTL	Lit litewski	3,4528	PHP	Peso filipińskie	64,230
LVL	Łat łotewski	0,7095	RUB	Rubel rosyjski	37,0077
PLN	Złoty polski	3,9592	THB	Bat tajlandzki	46,710
RON	Lej rumuński	3,9290	BRL	Real	3,1993
SKK	Korona słowacka	30,170	MXN	Peso meksykańskie	17,8723

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez ECB.

V

(Ogłoszenia)

PROCEDURY ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJA

Zgłoszenie zamiaru koncentracji**(Sprawa COMP/M.5310 — Jysk Stålindustrie/Volgo-Balt)****Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2008/C 319/10)

1. W dniu 2 grudnia 2008 r. zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾ i po odesłaniu sprawy zgodnie z art. 4 ust. 5 tego rozporządzenia, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo Jysk Stålindustrie ApS („Jysk”, Dania), należące do grupy Universal Cargo Logistics Holding B.V („UCLH”, Niderlandy) kontrolowanej przez Władimira Lisina, który kontroluje również Novolipetsk Steel („NLMK”, Rosja), przejmuje w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady kontrolę nad całym przedsiębiorstwem Volgo-Balt Transport Holding Limited („Volgo-Balt”, Cypr) w drodze zakupu udziałów.
2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:
  - w przypadku UCLH: usługi portowe i usługi sztauwowania w Rosji,
  - w przypadku Jysk: spółka holdingowa,
  - w przypadku NLMK: produkcja stali (produkty płaskie ze stali węglowej i wyroby ze stali elektrotechnicznej),
  - w przypadku Volgo-Balt: transport suchych ładunków drogą morską w Europie i Afryce Północnej, a także szlakami wodnymi śródlądowymi w Rosji, transport produktów z ropy naftowej szlakami wodnymi śródlądowymi w Rosji, usługi turystyczne i pasażerskie w Rosji.
3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia (WE) nr 139/2004. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii. Należy zauważyć, iż zgodnie z obwieszczeniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury stosowanej do niektórych koncentracji na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽²⁾, sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym obwieszczeniu.
4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać do Komisji faksem (nr faksu: (32-2) 296 43 01 lub 296 72 44) lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.5310 — Jysk Stålindustrie/Volgo-Balt, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 56 z 5.3.2005, s. 32.

Zgłoszenie zamiaru koncentracji**(Sprawa COMP/M.5435 — Nexans/SEI/Opticable)****Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2008/C 319/11)

1. W dniu 4 grudnia 2008 r. zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której Sumitomo Electric Industries Ltd („SEI”, Japonia) i grupa Nexans („Nexans”, Francja) przejmują w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady wspólną kontrolę nad przedsiębiorstwem Opticable („Opticable”, Belgia), obecnie kontrolowanym wyłącznie przez Nexans, w drodze zakupu akcji.
2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:
  - w przypadku SEI: produkcja i sprzedaż przewodów, zespołu przewodów oraz kabli elektrycznych, a także światłowodów i optycznych kabli telefonicznych do zastosowań naziemnych,
  - w przypadku przedsiębiorstwa Nexans: przedsiębiorstwo działające w przemyśle kablowym, oferujące szeroką gamę kabli i systemów okablowania dla infrastruktury, przemysłu, budownictwa i na rynkach sieci lokalnych. Dodatkowo przedsiębiorstwo to oferuje również kable optyczne,
  - w przypadku Opticable: produkcja i sprzedaż kabli optycznych do zastosowań naziemnych w Europie.
3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia (WE) nr 139/2004. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii. Należy zauważyć, iż zgodnie z obwieszczeniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury stosowanej do niektórych koncentracji na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽²⁾, sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym obwieszczeniu.
4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać do Komisji faksem (nr faksu: (32-2) 296 43 01 lub 296 72 44) lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.5435 — Nexans/SEI/Opticable, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 56 z 5.3.2005, s. 32.

Ponowne zgłoszenie uprzednio zgłoszonej koncentracji
(Sprawa COMP/M.5253 — Sanofi-Aventis/Zentiva)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/C 319/12)

1. W dniu 5 września 2008 r. zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo Sanofi-Aventis Europe, société par actions simplifiée (Francja), należące do grupy Sanofi-Aventis (Francja), przejmuje w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady kontrolę nad całym przedsiębiorstwem Zentiva N.V. (Niderlandy) w drodze publicznej oferty przejęcia, ogłoszonej w dniu 11 lipca 2008 r.
2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:
  - w przypadku przedsiębiorstwa Sanofi-Aventis: badanie, opracowywanie, wytwarzanie oraz wprowadzanie do obrotu produktów farmaceutycznych i szpilek przeznaczonych dla ludzi,
  - w przypadku przedsiębiorstwa Zentiva: opracowywanie, wytwarzanie oraz wprowadzanie do obrotu markowych leków generycznych.
3. W dniu 2 października 2008 r. zgłoszenie to uznano za niekompletne. Odnośne przedsiębiorstwa dostarczyły następnie wymagane dodatkowe informacje. W dniu 5 grudnia 2008 r. zgłoszenie uznano za kompletne w rozumieniu art. 10 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004.
4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przysyłać do Komisji faksem (nr faksu: (32-2) 296 43 01 lub 296 72 44) lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.5253 — Sanofi-Aventis/Zentiva, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji w Komisji Wspólnot Europejskich:

Commission of the European Communities
Competition DG
Merger Registry
Rue Joseph II/Jozef II-straat 70
B-1000 Bruxelles/Brussel

NOTA DO CZYTELNIKA

Instytucje postanowiły zaprzestać umieszczania w swoich tekstach wzmianek o ostatnich zmianach cytowanych aktów.

O ile nie określono inaczej, akty, do których następują odesłania w opublikowanych tekstach, są aktami obecnie obowiązującymi.